

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně Mgr. Klárou Vašákovou v právní věci

žalobkyně: **RYANAIR DAC**, registrační číslo 104547
sídlem Airside Business Park, Swords, Co. Dublin, Irsko
zastoupená advokátem Mgr. Zdeňkem Beránkem
sídlem Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti
žalované: **Kiwi.com s.r.o.**, IČO 29352886
sídlem Lazaretní 925/9, Zábřdovice, 615 00 Brno
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Břízou, LL.M., Ph.D.
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nekalé soutěži a proti zásahu do jména a pověsti právnické osoby

takto:

- I. Žalovaná je povinna zdržet se uvádění výroků o tom, že žalobkyně zneužívá evropský soudní systém k tomu, aby se dostala na přední stránky médií a o tom, že má žalobkyně v letenkách skryté poplatky, pokud cestující nakupují přes její webové stránky, kterým se žalovaná umí vyhnout.
- II. Žalovaná je povinna zajistit do tří dnů od právní moci rozsudku zveřejnění omluvy v následujícím znění:

„Společnost Kiwi.com s.r.o., IČO 29352886, se sídlem Lazaretní 925/9, Zábřdovice, 615 00 Brno, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 74565, se omlouvá společnosti RYANAIR, společnosti založené dle irského práva, se sídlem Airside Business Park, Swords, Co. Dublin, Irsko, registrační číslo 104547, že v

rozhovoru zveřejněném v deníku E15 dne 31. května 2021 uvedla, že společnost RYANAIR zneužívá evropský soudní systém k tomu, aby se dostala na přední stránky médií, a o tom, že má společnost Ryanair v letenkách skryté poplatky, pokud cestující nakupují přes její webové stránky.“

a to v úvodu webové stránky www.e15.cz provozované společností CZECH NEWS CENTER a.s., IČO 02346826, se sídlem Komunardů 1584/42, Holešovice, 170 00 Praha 7, zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 19490, a to po dobu 15 dnů, sepsané černým písmem na bílém podkladu ve velikosti písma 11.

III. Žalovaná je povinna zaslat do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalobkyně Mgr. Zdeňka Beránka písemnou omluvu v následujícím znění:

„Společnost Kiwi.com s.r.o., IČO 29352886, se sídlem Lazaretní 925/9, Zábřdovice, 615 00 Brno, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 74565, se omlouvá společnosti RYANAIR, společnosti založené dle irského práva, se sídlem Airside Business Park, Swords, Co. Dublin, Irsko, registrační číslo 104547, že v rozhovoru zveřejněném v deníku E15 dne 31. května 2021 uvedla, že společnost RYANAIR zneužívá evropský soudní systém k tomu, aby se dostala na přední stránky médií, a o tom, že má společnost Ryanair v letenkách skryté poplatky, pokud cestující nakupují přes její webové stránky.“

IV. V rozsahu, v němž se žalobkyně domáhá zveřejnění omluvy specifikované ve výroku II. tohoto rozsudku v tištěné podobě na přední straně deníku E15 a na webové stránce www.kiwi.com provozované žalovanou po dobu 30 dnů, se žaloba zamítá.

V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce na náhradě nákladů tohoto řízení částku 80 573,53 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 22. 6. 2021 se žalobkyně domáhala vydání rozsudku, kterým měla být žalované (po úpravách žalobního petitu) uložena povinnost zdržet se uvádění výroků o tom, že žalobkyně zneužívá evropský soudní systém k tomu, aby se dostala na přední stránky médií a o tom, že má žalobkyně v letenkách skryté poplatky, pokud cestující nakupují přes její webové stránky, kterým se žalovaná umí vyhnout, a dále zveřejnění omluvy specifikované ve výroku II. tohoto rozsudku jednak na webových stránkách žalované www.kiwi.com po dobu 30 dnů, dále v úvodu webové stránky www.e15.cz po dobu 30 dnů a rovněž v tištěné podobě na přední straně deníku E15.

Uvedla, že je společností založenou dle irského práva a podniká v oblasti letecké přepravy. Patří mezi nejznámější evropské aerolinky nabízející nízkonákladové lety a mezi největší aerolinky dle počtu přepravených cestujících v Evropě. Oproti tradičním aerolinkám nabízí levnou leteckou přepravu, jejíž cena nemůže automaticky zahrnovat veškeré služby, které jsou poskytovány tradičními aerolinkami. Cenově výhodná letecká přeprava je produkt, který cestující od žalobkyně očekávají, pro který se k ní vrací a kvůli kterému žalobkyně dosahuje podnikatelského úspěchu. Jedná se tak o aprobovanou (nezakázanou) činnost a legitimní podnikatelský záměr, kterým žalobkyně nijak neporušuje právní předpisy. Až do celosvětového omezení letecké dopravy z

důvodu pandemie způsobené nemocí COVID-19 přepravovala žalobkyně 150 milionů cestujících ročně. Při podnikatelské činnosti žalobkyně zásadně uzavírá smlouvy o letecké přepravě přímo s cestujícími a nespolupracuje s cestovními agenturami, zprostředkovateli a podobnými poskytovateli. Takový model zajišťuje, že žalobkyně může cestujícím garantovat nejnižší ceny svých služeb. Tyto agentury, zprostředkovatelé a poskytovatelé nicméně nabízejí cestujícím zprostředkování přepravy s žalobkyní, a to v rozporu obchodními podmínkami žalobkyně (ty výslovně zakazují použití webových stránek jinak než k soukromému, nekomerčnímu využití) a bez příslušného oprávnění uděleného žalobkyní. Přestože žalobkyně zakazuje používání svých webových stránek pro komerční účely, je ochotna umožnit přístup ke svým datům o letecké přepravě prostřednictvím API rozhraní, a to výlučně za účelem porovnání cen letecké přepravy a k poskytnutí informací o letecké přepravě. Právo žalobkyně omezit používání údajů ze svých webových stránek již i potvrdil Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 15. ledna 2015 Ryanair Ltd proti PR Aviation BV (C-30/14).

Žalovaná je společností s ručením omezeným dle českého práva, která mimo jiné, provozuje internetový vyhledávač letenek na webu kiwi.com (dále také jako „web“), umožňující jejich rezervaci a koupi. Žalovaná tak zprostředkovává uzavření smluv o letecké přepravě mezi cestujícím a leteckým dopravcem, a to včetně smluv o letecké přepravě uzavíraných se žalobkyní; činí tak však v rozporu s Podmínkami používání webových stránek žalobkyně a bez jakéhokoliv svolení žalobkyně.

Žalobkyně popsala, že jednatel žalované Oliver Dlouhý poskytl zpravodajskému deníku E15 vydávaném společností CZECH NEWS CENTER a.s., IČO 02346826 (dále jen „E15“), bezúplatně rozhovor, ve kterém se k níže uvedeným otázkám, položeným redaktorem během rozhovoru, vyjádřil následujícím způsobem:

„Jak velká část vašich klientů dál čeká na vrácení peněz za zrušené lety? Desítky procent klientů. Táhne se to strašně dlouho. Už se to ale lepší. Ryanair našťástí prohrál soud, musí platit pokutu čtyři miliony eur za to, že nevrací peníze klientům. Čekáme, že tak začne činit, je to největší evropská aerolinka a dluží hrozně moc. My děláme, co můžeme. Když aerolinky pošlou peníze, hned je vrátíme zákazníkům. Je to nekonečný proces, i nadále se ruší v průměru patnáct procent letů. Námí přeprodávané letenky obvykle tvoří vícero aerolinek, někdy tak refundace probíhá ve více kolech.

Čelíte žalobám? Byly takové pokusy, dokázali jsme ale klientům, že není vina na naší straně a že se snažíme peníze získat. Nemáme je v kapse. Kontrakt vzniká vždy mezi zákazníkem a aerolinkou, ne Kiwi.com. Po tomto vysvětlení byly spory ukončené, přeměrovali jsme klienty přímo na aerolinky. Ano, máme soudní spory, ale s aerolinkami, ne s klienty.

Například s Ryanairem... Dokud bude žít Ryanair, budou žít spory s ním. Nejen naše, ale všech, kdo distribuují jeho lety. Vždy bude zneužívat evropský soudní systém k tomu, aby se dostal na přední stránky médií. Kvůli přeprodeji letenek nás ale nikdo žalovat nemůže. Něco koupit a prodat je v Evropě legální, byť se některým nelíbí, že distribuujeme jejich lety. Například zmíněný Ryanair má v letenkách skryté poplatky, pokud nakupujete přes jeho webové stránky. My víme, jak se těmito poplatkům vyhnout. Z letenek prodaných přes Kiwi.com tak Ryanair vydělá méně. My jsme rádi, že to takhle funguje - díky zákazníkům, kteří nakupují přes web Ryanairu, můžeme my nabízet nižší cenu.“

Rozhovor byl v deníku E15 zveřejněn 31. 5. 2021, a to v elektronické podobě na webové stránce <https://www.e15.cz/rozhovory/zakladatel-kiwi-com-dlouhy-dokud-bude-zit-ryanair-spory-o-penize-za-zrusene-lety-neskonci-1380891> a tištěné podobě, a to pod titulkem „Zakladatel Kiwi.com Dlouhý: Dokud bude žít Ryanair, spory o peníze za zrušené lety neskončí“.

Žalobkyně má za to, že popsány výroky žalovaná zasáhla do jejího jména a pověsti ve smyslu § 135 odst. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též jen „o.z.“), jelikož žalovaná

navozuje, že žalobkyně postupuje v rozporu s právními předpisy, včetně předpisů o ochraně spotřebitele či o provozování leteckých služeb, a že uvádí spotřebitele v omyl ohledně ceny letecké přepravy a že zneužívá evropský soudní systém. Uvádění spotřebitelů v omyl ohledně ceny nebo způsobu výpočtu ceny anebo existence konkrétní cenové výhody klamavou obchodní praktikou, která je zakázána. Žalobkyně však žádným způsobem evropský soudní systém nezneužívá, a to ani k tomu, aby se dostala na přední stránky médií, neúčtuje žádné skryté poplatky a při koupi letecké přepravy poskytované žalobkyní na jejím webu tak cestující žádné skryté poplatky neplatí. Oba výroky jsou způsobilé zasáhnout pověsti a jména žalobkyně, a to zejména před cestujícími, kteří jsou spotřebiteli, druhý z výroků pak může zasáhnout do její pověsti a jména i před jakýmikoliv jinými osobami, se kterými by žalobkyně mohla vstoupit do právních vztahů, jako jsou obchodní partneři či dodavatelé.

Žalobkyně dovozuje, že v projednávané věci již podle nové právní úpravy platné po 1. 1. 2014 není nutné zkoumat, zda má žalobkyně pověst, do které bylo zasaženo; pokud žalovaná v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2018, sp. zn. 23 Cdo 5145/2017, pak má žalobkyně za to, že zde požadavek na hodnocení pověsti zmíněn není. V současné době, je tak nutné pouze posoudit, zda:

- i) existuje zásah objektivně způsobilý porušit právo právnické osoby na pověst a soukromí;
- ii) zda je zásah neoprávněný (protiprávní); a
- iii) zda existuje příčinná souvislost mezi zásahem a neoprávněností (protiprávností) zásahu.

Neoprávněným zásahem do pověsti právnické osoby je přitom v zásadě každé nepravdivé tvrzení či obvinění, které zasahuje její dobrou pověst. I pokud by soud dospěl k závěru, že je na místě zkoumat, zda má žalobkyně „dobrou“ pověst, tj. pověst, kterou je na místě v projednávané věci chránit, pak je žalobkyně přesvědčena, že její pověst dobrá je a že výroky žalované jsou způsobilé do ní zasáhnout. Žalobkyně má pověst, a to od doby jejího vzniku s tím, že tato je vytvářena na základě zkušeností, které s tímto subjektem mají její obchodní partneři, zákazníci či jiné subjekty, kteří s ní přichází do kontaktu (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1385/2006 či jeho rozhodnutí ze dne 15. 11. 2000, sp. zn. 29 Cdo 630/1999). Pokud žalovaná za účelem prokázání skutečnosti, že žalobkyně nemá „dobrou“ pověst, předkládá novinové články ohledně toho, že někteří cestující nebyli spokojeni se službami žalobkyně spočívajícími v odbavení, s pohodlím a prostředím v letadle, občerstvením či zákaznickým servisem, pak se jedná pouze o subjektivní dojem cestujících, který ale nijak neprokazuje, že by žalobkyně porušovala své povinnosti a že by z tohoto důvodu neměla dobrou pověst. Naopak, o tom, že žalobkyně dobrou pověst má, svědčí zejména skutečnost, že patří mezi největší světové nízkonákladové dopravce na světě; pokud by žalobkyně dobrou pověst neměla, cestující by se k ní jistě nevraceli a žalobkyně by nemohla dosahovat takto pozitivních hospodářských výsledků. Pravidlo o povinnosti hodnotit pověst právnické osoby bylo mělo být vykládáno restriktivně; jde o výjimku z pravidla, že neoprávněným zásahem do pověsti právnické osoby je v zásadě každé nepravdivé tvrzení či obvinění, které zasahuje její dobrou pověst. Ostatně toto pravidlo bylo zakotveno v rozhodnutích Nejvyššího soudu, která se týkala porušení smluvních povinností mezi obchodními partnery (porušování právních povinností), což ale projednávaný případ není, jelikož žalobkyně žalovanou nikdy zprostředkováváním svých letů nepověřila, neuzavřela s ní žádnou smlouvu, na jejímž základě by byla žalovaná leteckou přepravu žalobkyně zprostředkovávat a žalovaná není jejím obchodním partnerem; důkazní břemeno v tomto směru tíží žalovanou. i samotná žalovaná zprostředkovává leteckou přepravu žalobkyně (byť protiprávně). Pokud má žalovaná za to, že žalobkyně nepožívá dobré pověsti, je nepochopitelné, proč vůbec leteckou přepravu žalobkyně zprostředkovává a aktivně nabízí na svém webu.

Žalobkyně je přesvědčena, že výroky žalované mají charakter nepravdivých skutkových tvrzení, která se považují za neoprávněný zásah do pověsti a jména bez dalšího. Takovými výroky nelze ani vykonávat svobodu projevu zaručenou čl. 17 Listiny základních práv a svobod či práva ze zákonné

zpravodajské licence stanovené v § 135 odst. 2 občanského zákoníku. I kdyby soud nakonec dospěl k závěru, že výroky žalované mají povahu hodnotících úsudků, má žalobkyně za to, že se jedná o hodnotící úsudky nepřipustné, když jsou založeny na nepravdivých informacích, když je zjevně jejich primárním cílem hanobení žalobkyně a poškození jejího jména a pověsti před zákazníky, případně obchodními partnery a když je žalovaná učinila v rámci konkurenčního boje, a to navíc způsobem, který zakládá odpovědnost žalované za nekalosoutěžní jednání, jako je vyloženo níže.

Pokud je žalovaná přesvědčena, že je její výrok o skrytých poplatcích žalobkyně pravdivý, pak žalobkyně upozorňuje, že právní úprava stanovující způsob, jakým musí letečtí dopravci, ale i zprostředkovatelé letecké dopravy jako je žalovaná, informovat cestující o ceně letecké přepravy je obsažena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. 9. 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (přepřelované znění) (dále jen „nařízení 1008/2008“). Čl. 23 odst. 1 nařízení 1008/2008 konkrétně stanoví, že: *Letecké tarify a letecké sazby za letecké služby z letiště nacházejícího se na území členského státu, na něž se vztahuje Smlouva, které jsou dostupné veřejnosti, musí obsahovat při nabídce nebo zveřejnění v jakékoliv podobě, včetně prostřednictvím internetu, použitelné podmínky. Konečná cena, jež má být zaplacená, musí být vždy uvedena a zahrnuje použitelný letecký tarif nebo leteckou sazbu, jakož i všechny uplatnitelné daně, poplatky, přírůžky a platby, jež jsou nevyhnutelné a předpokládáné v okamžiku zveřejnění. Kromě konečné ceny se uvedou alespoň tyto údaje: a. letecký tarif nebo letecká sazba; b. daně; c. letištní poplatky a d. další poplatky, přírůžky nebo platby, jež souvisí například s bezpečností nebo palivem, pokud položky uvedené v písmenech b), c) a d) byly připočteny k leteckému tarifu nebo letecké sazbě. Volitelné příplatky se sdělují jasným, průhledným a jednoznačným způsobem na počátku každé rezervace a cestující je přijímají na základě projevu vůle.* Čl. 2 bod 18 nařízení 1008/2008 pak specifikuje, že "leteckými tarify" se rozumí ceny vyjádřené v eurech nebo v národní měně, které se platí leteckým dopravcům, jejich zástupcům nebo jiným prodejcům letenek za přepravu cestujících a jakékoliv podmínky pro použití těchto cen, včetně odměn a podmínek nabízených zástupcům a jiným pomocným službám. Žalovaná však neprokázala, že by žalobkyně informovala cestující o ceně letecké přepravy, tj. o leteckém tarifu a poplatcích, v rozporu s výše uvedenými pravidly, případně že v rozporu s výše uvedenými pravidly účtuje cenu za leteckou přepravu. Články předložené žalovanou se netýkají souladu postupu žalobkyně s nařízením 1008/2008 či nikoliv, jsou několik let staré, nespécifikují konkrétní skutkové okolnosti a ani to, zda daná rozhodnutí nabyla právní moci a jak daná řízení skončila. Žalobkyně přitom popírá, že by cestující o poplatcích neinformovala v souladu s nařízením 1008/2008. Pokud žalovaná pravdivost výroku o skrytých poplatcích opírá o novinové články, tak tyto nejsou způsobitelným důkazním prostředkem o tom, že v době poskytnutí předmětného rozhovoru a jeho zveřejnění žalobkyně skutečně informovala cestující o ceně letecké přepravy v rozporu s právními předpisy, jako je zákon o ochraně spotřebitele či nařízení 1008/2008. Doplnila rovněž, že rozsudek Soudního dvora EU ze dne 23. 4. 2022 ve věci C-28/19, na který žalovaná odkazuje, reaguje na skutkový stav z roku 2011 a nelze jím tak prokázat, že by daný skutkový stav trval i deset let poté, kdy byl zveřejněn rozhovor s jednatelem žalované. Navíc Soudní dvůr EU v rozsudku ani nevedl, že žalobkyně porušila právní předpisy, když do cen pro cestující nezahrnovala „poplatek za on-line odbavení cestujících, DPH uplatňovanou na tarify a na nepovinné příplatky u vnitrostátních letů, jakož i administrativní poplatek za nákup provedený prostřednictvím jiné kreditní karty“, jak v podání zmiňuje žalovaná. Uvedený rozsudek se věnuje úvaze, zda dané poplatky spadají do kategorie nevyhnutelných a předpokládaných příplatků nebo do kategorie volitelných příplatků ve smyslu čl. 23 odst. 1 nařízení 1008/2008. Žalobkyně však o daných skutečnostech a poplatcích informuje cestující v souladu s právními předpisy, když o daných poplatcích informuje cestující ve svých všeobecných obchodních podmínkách, v sekci poplatky; odkaz na tuto sekci je přitom dostupný během celého rezervačního procesu. Cestující tak na něj mohou kdykoliv prokliknout a výši daného poplatku jednoduše zjistit či ověřit. Žalobkyně navíc referuje o svých poplatcích i dalšími způsoby, pokud např. cestující v rámci rezervačního procesu uvede, že bude cestovat s dítětem mladším 12 let, rezervační systém jej automaticky upozorní, že bude povinen zaplatit poplatek za místo (rezervované sedadlo) pro

dospělého, tj. poplatek za povinná místa pro rodinu. Obdobně pokud cestující v rezervačním systému uvede, že bude cestovat s kojencem, tj. dítětem mladším 2 let, systém jej ve vyskakovacím okně rovněž automaticky upozorní na nutnost zaplatit poplatek za kojence. Popř. v případě poplatku za výběr sedadla je cestující informován, že pokud si cestující sedadlo nezakoupí, žalobkyně jej vybere náhodně. Žalobkyně také nakonec informuje cestující během rezervačního procesu o tom, které její tarify obsahují odbavení na letišti zdarma a které nikoliv. Pokud jde o poplatek za odbavení na letišti, upozornila žalobkyně, že jelikož umožňuje odbavení zdarma pokud je provedeno online nejpozději do dvou hodin před odletem, je poplatek za odbavení na letišti pouze volitelným poplatkem ve smyslu čl. 23 odst. 1 poslední věty nařízení 1008/2008 (s odkazem na právní závěry rozsudku Soudního dvora EU ze dne 23. 4. 2020 ve věci C-28/19, podle kterého: *„Za těchto podmínek, má-li si spotřebitel vybrat mezi alespoň dvěma způsoby odbavení, je třeba konstatovat, jak uvádí francouzská vláda ve svém písemném vyjádření, že způsob odbavení, který je mu nabídnut v průběhu rezervace, není nutně službou povinnou nebo nezbytnou pro jeho přepravu. Pokud totiž letecký dopravce nabízí placenou službu odbavení on-line a současně nabízí alternativní řešení umožňující cestujícím odbavení zdarma, nelze poplatek za on-line odbavení cestujících považovat za nevyhnutelnou složku konečné ceny, jež má být zaplacená, ve smyslu druhé věty čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1008/2008, ale je třeba jej kvalifikovat jako volitelný příplatek ve smyslu čtvrté věty tohoto ustanovení, který se spotřebitel může rozhodnout přijmout nebo odmítnout.“* Soudní dvůr EU také v daném rozsudku připomenul, že volitelné příplatky se sdělují, až když si cestující zvolí danou službu, a nikoliv v rámci předpokládané ceny, která se uvádí při zveřejnění nabídky. Soudní dvůr dále uvedl v rozsudku ze dne 18. září 2014, Vueling Airlines, C-487/12, že *„V tomto ohledu bylo tradiční obchodní praktikou leteckých společností, že umožňovaly cestujícím odbavit zavazadla bez dodatečných poplatků. Avšak vzhledem k tomu, že obchodní modely leteckých společností prošly se stále rozšířenějším využíváním letecké dopravy značným vývojem, je třeba konstatovat, že v současnosti obchodní model některých společností spočívá v nabízení leteckých služeb za nejnižší cenu. Za těchto podmínek mají náklady související s přepravou zavazadel jakožto složky ceny takové služby relativně větší význam než dříve, a dotyční letečtí dopravci tudíž mohou požadovat zaplacení příplatku za tuto službu. Kromě toho nelze vyloučit, že někteří cestující v letecké dopravě raději cestují bez odbaveného zavazadla, je-li v takovém případě snížena cena jejich letenky. Cena, jež má být zaplacená za přepravu odbavených zavazadel cestujících v letecké dopravě, může představovat volitelný příplatek ve smyslu čl. 23 odst. 1 nařízení č. 1008/2008. Pokud jde naproti tomu o neodbaená zavazadla, tedy příruční zavazadla je v zásadě nutno nahlížet jako na nezbytný prvek přepravy cestujících, a že za jejich přepravu tedy nelze požadovat příplatek, pokud taková zavazadla splňují přiměřené požadavky na váhu a rozměry a vyhovují bezpečnostním požadavkům. Z rozsudku Soudního dvora EU je tak zřejmé, že i s ohledem na vývoj obchodních modelů v osobní letecké dopravě jsou cestující zvyklí na to, že letečtí dopravci, zvláště nízkonákladoví letečtí dopravci, jako je žalobkyně, nabízí leteckou přepravu za nejnižší možnou cenu a že účtují dodatečné poplatky za volitelné služby, které nemusí být nutně spojeny s leteckou přepravou, které část cestujících nevyužije a které jsou spojeny s dodatečnými náklady, jako je právě přeprava odbavených zavazadel, za jejichž poškození či ztrátu přebírá dopravce odpovědnost, či odbavení na letišti, které je spojeno s dodatečnými náklady, jako jsou mzdové náklady zaměstnanců dopravců, náklady na nájem příslušných odbavovacích terminálů či tisk palubních letenek, a které může i způsobit provozní problémy a prodlevy, zejména pokud se na letišti odbavuje velké množství cestujících. Z rozsudku také vyplývá, že cestující takové situace očekávají, že se jedná o obchodní model, který část cestujících preferuje, a že, naopak, právní názory, dle kterých dopravci nemohou takové poplatky účtovat, jsou v rozporu s čl. 23 odst. 1 nařízení 1008/2008, právem leteckých dopravců na volnou tvorbu cen a, obecně, s cíli sledovanými tímto nařízením.*

V případě poplatku za tzv. směnný kurz platí, že se nejedná o formu navyšování ceny a nebylo o něm bylo rozhodnuto rozsudkem Zemského soudu v Berlíně, sp. zn. 91 O 101/18 vydaným dne 1. 10. 2020 tj. sedm měsíců před vydáním předmětného rozhovoru. Z notářského zápisu č. NZ 312/2022 sepsaného dne 2. 5. 2022 Mgr. Klárou Janulíkovou, notářkou v Brně, na který odkazuje žalovaná, vyplývá, že poté, co cestující v rámci rezervačního procesu zadají údaje o své platební

kartě, žalobkyně v rezervačním procesu zobrazí směnný kurs, jímž přepočítla částku uvedenou v nabídce žalobkyně na měnu účtu, ke kterému byla sjednána platební karta. Cestující tak jsou o výši daného směnného kursu informováni ihned poté, co jej žalobkyně začne uplatňovat a mohou jej před zaplacením ceny za leteckou přepravu srovnat se směnnými kursy uplatňovanými jinými subjekty či vyhlášenými příslušnými orgány, jako jsou centrální banky. Jelikož i směnný kurs garantovaný žalobkyní sděluje žalobkyně cestujícím ihned poté, co jej začne uplatňovat, a ještě před tím, než cestující zaplatí cenu za leteckou přepravu, nelze ani o směnném kursu hovořit jako o skrytém poplatku, o kterém žalobkyně cestující neinformuje. Z obsahu rozsudku Zemského soudu v Berlíně ze dne 1. 10. 2020, č. 91 O 101/18, na který žalovaná ve svém podání odkazuje, plyne, že jednání, které měl soud žalobkyni zakázat, spočívalo v opomenutí informovat spotřebitele o výměně měny, nezobrazení nebo neumožnění zobrazení poplatku, který se má použít na určitý požadovaný poplatek za směnu měny, a/nebo b. neuvedení referenční hodnoty směnného kurzu použitého pro směnu měny (způsobem uvedeným v chybějících přílohách K 1 (2/6) a K 2); žalobkyně však cestující o směně měny, výši směnného kursu a poplatku informuje.

V případě poplatku za výběr sedadla účtovaný žalobkyní ze zachyceného procesu rezervace jasně plyne, že zákazník je informován, že v případě, že bude pokračováno bez výběru sedadla, budou cestující i v rámci jedné rodiny rozesazeni. Nejedná se proto o skrytý poplatek. I z obchodních podmínek žalobkyně jasně plyne účtování a výše poplatků; některé tarify obsahují možnost odbavení na letišti zdarma. V případě poplatku za odbavení na letišti jde o volitelný poplatek, v jehož případě platí, že je potřeba o něm informovat předtím, než si zákazník uvedenou službu vybere. V případě nízkonákladových aerolinek pak cestující počítají, že odbavení na letišti je službou navíc, která může být zpoplatněna.

Výrok o skrytých poplatcích má žalobkyně rovněž za skutkové tvrzení žalované přesahující přípustnou intenzitu. Žalobkyně i žalovaná jsou soukromými osobami, tj. nikoliv veřejně činnými osobami, které jsou obecně povinny snášet vyšší míru kritiky. Zároveň jsou podnikateli a konkurenty, kteří mezi sebou vedou vícero sporů, ať už v České republice (u Krajského soudu v Brně a Městského soudu v Praze), tak v zahraničí.

Žalobkyně je dále přesvědčena, že vzhledem k tomu, že rozhovor s Oliverem Dlouhým zveřejněn v deníku E15, který je sice periodickým tiskem určeným pro informování široké veřejnosti, avšak stále se jedná o názory Olivera Dlouhého, tj. výroky nejsou uvedeny deníkem E15 bez příspěvku k veřejné diskusi o záležitostech legitimního zájmu, nelze použít specifický přístup v případě periodického tisku a informování veřejnosti (s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 2. 2006 sp. zn. 32 Odo 1159/2004). Výroky pronesl jednatel žalované se záměrem, aby přivodil žalobkyni újmu, odradil cestující od koupě letecké přepravy na webu žalobkyně a naopak přiměl cestující k využití svých zprostředkovatelských služeb. Tyto nepravdivé výroky pronesené jednatelem žalované o žalobkyni přesáhly přípustnou intenzitu takovou měrou, kterou již v demokratické společnosti tolerovat nelze, a že se i z tohoto důvodu jedná o neoprávněný zásah do pověsti žalobkyně.

V případě výroku žalované o zneužívání soudního systému žalobkyně poukázala na skutečnost, že se žalobkyně domáhá ochrany svých práv u příslušných soudů, které jsou k poskytnutí takové ochrany povolány. Pak nemůže být její aktivita interpretována jako zneužití ústavně zaručeného práva za účelem zviditelnění, a šíření difamujících tvrzení o výkonu ústavně zaručených práv je neoprávněným zásahem do pověsti žalobkyně, obzvláště pokud jsou taková tvrzení šířena podnikateli v soutěžním vztahu se žalobkyní, se kterými má žalobkyně spory. Výroky žalované jsou tudíž obecně nepřipustné, a rovněž nepravdivé. Žalobkyně žádný soudní systém nezneužívá a nezahájila žádné řízení za účelem toho, aby se zviditelnila v médiích. Žalovaná pravdivost svého výroku nijak neprokázala, odkazuje pouze na několik článků, které se týkají řízení, ve kterých byla či je žalobkyně účastníkem. Pokud je v člancích uvedeno, že žalobkyně údajně „neuspěla se žalobou

na konkurenty“ či že měla „zaplatit pokutu za nevhodné chování u soudu v Litvě“, je naprosto zřejmé, že nejedná o publicitu, o kterou by měla žalobkyně zájem. Pokud by soud dospěl k závěru, že se jedná v uvedeném případě o hodnotící soud, pak žalobkyně popírá, že by se výrok žalované mohl zakládat na pravdivé informaci a žalovaná takovou skutečnost v řízení ani neprokázala. Není pak ani možné dovodit, že by forma prezentace byla přiměřená či že by zásah do práv žalobkyně byl nevyhnutelným průvodním jevem kritiky. I pokud by se přesvědčení žalované o tom, že žalobkyně zahajuje soudní řízení za účelem zviditelnění, bylo založeno na pravdivé informaci, rozhodně nebylo nevyhnutelné, aby žalovaná použila slovo „zneužívat“, které má silně negativní konotace (slovník spisovného jazyka českého pak sloveso „zneužít“ specifikuje jako: „*využít, použít k něj. špatnému účelu: z. mladistvých k výtržnostem; z. svého postavení k ovlivňování; z. něčí důvěry, něčího vlivu; nezneužít něčí laskavosti; řídč. (dokud mu budete potřební) použije a zneužije vás (Svět.); z. a přerušit něčí výroky.*). Pokud někdo zneužívá, pak je jeho jednání zakázané, odsouzeníhodné, trestné a obecně nedovolené. Soudní řízení žalobkyně zahajuje zásadně, pokud má za to, že došlo k zásahu do jejích práv, případně práv cestujících, po předchozím jednání s druhou stranou. Žalovaná v řízení neprokázala, že Oliver Dlouhý daný výrok učinil na základě existujících skutečností či na základě pravdivé informace; uvedla pouze, že se žalobkyně při své činnosti snaží systematicky omezovat podnikání soutěžitelů, přičemž tak mj. činí také prostřednictvím soukromoprávních žalob, a že množstvím iniciovaných sporů odvádí pozornost od svých reálných problémů, což jsou však pouze spekulativní závěry, které nejsou opřeny o žádné odpovídající existující skutečnosti. Výrok o zneužívání evropského soudního systému není založen na žádné pravdivé informaci či konkrétní skutečnosti, a nejedná se o objektivní kritiku. Veřejná prezentace takového výroku byla nepřiměřená, a žalovaná jí vybočila z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti v demokratické společnosti, a tudíž, že se již ocitla mimo meze právní ochrany.

Z celkového znění výroků přitom vyplývá, že jejich výlučným cílem bylo způsobit žalobkyni újmu na pověsti, a to ať už před cestujícími nebo i obchodními partnery, a to za současného zviditelnění žalované za účelem získání zákazníků. Okolnosti případu současně svědčí pro závěr, že primárním cílem daného výroku bylo hanobení žalobkyně. Takové jednání nemůže být považováno za oprávněnou kritiku. Jedná se naopak o nepřijatelný zásah do osobnostních práv splňující navíc definici nekalé soutěže. Přestože žalobkyně rozumí tomu, že účastnice mají rozdílné názory na výklad právních předpisů vztahujících se k podnikatelské činnosti, kterou provozují, a soudní řízení jsou pro žalobkyni velmi důležitá, má žalobkyně za to, že tato řízení svou povahou nevybočují z běžných obchodněprávních sporů, že jimi žalobkyně pouze vykonává své právo na soudní ochranu zaručené čl. 36 Listiny a že nelze hovořit o zneužívání soudního systému.

Jednání žalované je možné rovněž podřadit pod generální klauzuli nekalé soutěže ve smyslu § 2976 o.z. a dále pod zvláštní skutkovou podstatu nekalé soutěže v podobě zlehčování ve smyslu § 2984 o.z. Žalobkyně a žalovaná jsou totiž hospodářskými soutěžiteli, když mezi nimi na základě povahy jejich služeb, tj. zejména poskytování a zprostředkování letecké přepravy, dochází k hospodářskému zájmovému střetu. Žalobkyně má zároveň za to, že žalovaná uvedenými výroky šířila nepravdivé údaje o službách poskytovaných žalobkyní, tj. o poměrech a výkonech žalobkyně, které jsou způsobilé přivodit jí újmu, zejm. v podobě ušlého zisku z ceny za leteckou přepravu a další služby žalobkyně (cestující zakoupí u jiného dopravce, u kterého budou mít za to, že je při nabízení a prodeji letecké přepravy neuvede v omyl ohledně ceny, či jakoukoliv škodu související se skutečností, že obchodní partneři či dodavatelé odmítnou vstoupit do právních vztahů se žalobkyní z obavy, že žalobkyně bude uměle vyvolávat soudní spory). Jde přitom o údaje nepravdivé, navozující, že žalobkyně uměle vyvolává soudní spory a zneužívá evropský soudní systém, aby se zviditelnila v médiích. Jednání žalované má podle žalobkyně jednoznačně soutěžní dopad, jelikož důsledkem daného porušení byla snaha o získání soutěžní výhody, kterou by žalovaná bez porušení nezískala. Z obsahu výroku o skrytých poplatcích jasně vyplývá, že účelem výroku bylo získání nových zákazníků pro žalovanou, tj. získání výhody, kterou by žalovaná bez

šíření dané informace nezískala. S ohledem na porušení povinností stanovených § 135 odst. 2 občanského zákoníku a na skutečnost, že takové porušení má soutěžní dopad, je nutné dovodit, že se žalovaná dopustila nekalé soutěže ve smyslu § 2976 odst. 1 občanského zákoníku.

Veřejné negativní hodnocení jiného soutěžitele, jenž snižuje jeho pověst, je zlehčováním ve smyslu § 2984 občanského zákoníku, byť by bylo založeno na pravdivých skutečnostech, a že soutěžitelé jsou povinni zdržet se šíření takových hodnocení. Skutkovou podstatu zlehčování je přitom možné naplnit nejenom výrokem nepravdivým, ale rovněž pravdivým (k tomu srovnej např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 12. 2009 sp. zn. 3 Cmo 195/2009). Žalovaná tedy uvádí a šíří údaj o poměrech žalobkyně, tj. o tom, že se žalobkyně dopouští zakázaného, odsouzeníhodného, trestného a obecně nedovoleného jednání, přičemž tento údaj je způsobilý přivodit žalobkyni újmu, to minimálně újmu spočívající ve snížení pověsti žalobkyně před jinými partnery nebo zákazníky.

Vzhledem k tomu, že je žalovaná závislá na službě poskytované žalobkyní a současně se dopouští porušení povinností stanovených řadou právních předpisů, jež je způsobilé přivodit újmu nejenom žalobkyni, ale dokonce i cestujícím, upozorňovala žalobkyně žalovanou na tyto skutečnosti, avšak vzhledem k tomu, že se žalovaná vždy odmítla zdržet svého protiprávního jednání, musí se domáhat ochrany svých práv u soudu. Žalobkyně tak odmítá, že by žaloba a obecně její postup byly šikanózní či že se jimi žalobkyně snaží odstranit konkurenci, jak tvrdí žalovaná. Pokud se žalobkyně o žalované na internetu, zejm. na sociální síti Twitter vyjadřovala, nebyly to vyjádření dehonestující, ale věcná, informující o důsledcích jednání žalované pro cestující. Cestující nevědí, že žalovaná nezprostředkovává leteckou přepravu na základě pověření žalobkyně či smluvní spolupráce se žalobkyní, že žalovaná nepředává kontaktní údaje cestujících žalobkyni, a že cestující netuší, že k nim nedostávají důležité informace o letecké přepravě výlučně v důsledku jednání žalované, vyplývá i z konverzací mezi žalobkyní a cestujícími. Informacemi zveřejněnými na sociální síti Twitter se žalobkyně pouze snaží předejít vzniku další újmy, a to jak na straně cestujících, tak na straně žalobkyně, zejména újmy na jejím dobrém jméně, a zabránit např. nepříjemnému překvapení cestujících, že nemají přístup ke své rezervaci, jelikož žalovaná nepředala žalobkyni přesné údaje cestujících a jelikož žalobkyně nemůže ověřit jejich totožnost. Žalobkyně také v žádném případě nepostupuje šikanózně vůči určitým cestujícím na letištích; pokud má žalovaná problémy zajistit odbavení cestujících, je to způsobeno jenom tím, že žalobkyni v rozporu s právními předpisy předává nesprávné osobní údaje cestujících, a žalobkyně tak nemůže ověřit jejich totožnost, a že navíc ani není oprávněna cestující odbavovat.

Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalované, že by její jednání nebylo způsobilé přivodit žalobkyni újmu. Podle odborné literatury a judikatury Nejvyššího soudu se za újmu způsobenou nekalosoutěžním jednáním jinému soutěžiteli považuje např. snížení tržního odbytu, snížení přitažlivosti nabídky nebo možnost odlivu zákazníků, snížení potenciálního zisku, poškození dobré pověsti, ztráta obchodní příležitosti (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu sp zn. 23 Cdo 2468/2018 ze dne 22. 1. 2020). Pokud žalovaná pronáší nepravdivé údaje o službách a poměrech žalobkyně, pak její výroky mohou způsobit nemajetkovou újmu spočívající v zásahu do jména a pověsti žalobkyně před zákazníky žalobkyně či před jakýmikoliv jinými osobami, se kterými by žalobkyně mohla vstoupit do právních vztahů, jako jsou obchodní partneři či dodavatelé. Rovněž může žalobkyni ujit zisk z ceny za leteckou přepravu a dalších služeb žalobkyně, které si cestující zakoupí u jiného dopravce, u kterého budou mít za to, že je při nabízení a prodeji letecké přepravy neuvede v omyl ohledně ceny, či jakoukoliv škodu související se skutečností, že obchodní partneři či dodavatelé odmítnou vstoupit do právních vztahů se žalobkyní z obavy, že žalobkyně bude uměle vyvolávat soudní spory. Vznik škody představovaný ušlým ziskem z ceny za leteckou přepravu velmi reálný a újma vzniklá žalobkyni zásahem do jejího jména a pověsti může být významná a těžko odčinitelná. Újma, která tak může žalobkyni vzniknout, má především povahu snížení přitažlivosti nabídky, rizika odlivu zákazníků a souvisejícího ušlého zisku, narušení její

dobré pověsti a jména, což je přesně újma, která se dle judikatury standardně považuje za újmu způsobenou nekalou soutěží. Újmu pak žalobkyně vnímá i v důsledku okolnosti, že žalovaná k ceně letecké přepravy žalobkyně, tj. leteckému tarifu žalobkyně a jejím poplatkům ve smyslu čl. 23 odst. 1 nařízení 1008/2008, přičítá vlastní poplatky, aniž by o takové skutečnosti cestující během rezervačního procesu informovala. V důsledku tohoto jednání pak cestující jednak nabývají dojmu, že cena letecké přepravy účtovaná žalobkyní je vyšší, než tomu ve skutečnosti je a jednak si vůbec neuvědomují, že celková částka, kterou zaplatí, obsahuje i poplatky účtované žalovanou (uvedená okolnost je předmětem řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 73 Cm 6/2021). V případě zrušení letu je pak žalobkyně povinna vrátit cestujícím nejenom jí účtovanou cenu letecké přepravy, tj. pořizovací cenu letenky ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení 261/2004, ale i poplatky účtované žalovanou (k tomu srovnej rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. 9. 2018 ve věci Harms, C-601/17).

Jednání jednatele žalované Olivera Dlouhého je přitom podle názoru žalobkyně přičitatelné žalované, jelikož Oliver Dlouhý poskytl rozhovor zjevně jako zástupce žalované (hovoří o poměrech žalované a jejích vztazích se třetími osobami, nikoliv o svých vlastních poměrech); žalovaná je proto pasivně legitimována v tomto sporu. Oliver Dlouhý je přitom jako jednatel, společník a zakladatel žalované z povahy věci velmi dobře obeznámen s právními předpisy upravujícími oblast letecké přepravy, včetně právních předpisů o tvorbě cen v letecké přepravě, a se způsobem, jakým žalovaná zobrazuje cenu letecké přepravy při jejím zprostředkování a jakým účtuje poplatky. Ve světle těchto skutečností má žalobkyně za to, že Oliver Dlouhý musel vědět, že celkové tvrzení o skrytých poplatcích je lživé, jelikož realita naprosto opačná (je to žalovaná, kdo neoprávněně účtuje poplatky, pokud cestující kupují letenky přes web kiwi.com); ze strany Olivera Dlouhého tak jde o vědomé šíření lží. Věděl, že žalobkyně poskytuje služby nízkonákladové letecké přepravy, že je dlouhodobě známá nízkými cenami svých letenek, že její zákazníci jsou v naprosté většině spotřebitelé citliví na cenu služeb, a že výše uvedený výrok, kterým navozuje, že žalobkyně uvádí spotřebitele v omyl ohledně ceny letecké přepravy, zásadním způsobem zasáhne do pověsti žalobkyně. Oliver Dlouhý dané tvrzení učinil i ze zjištěných důvodů, tj. proto, aby cestující přiměl nakupovat letenky prostřednictvím webu kiwi.com a aby žalovaná mohla takovým cestujícím účtovat vlastní poplatky, v důsledku čehož však cestující platí vyšší cenu, než kdyby letenky nakoupili přímo na webu žalobkyně. V rámci úvahy o úmyslu Olivera Dlouhého poškodit žalobkyni je nezbytné přihlídnout rovněž k době, kdy byl rozhovor učiněn a publikován. 31. května 2021, tj. na jaře 2021 v Evropě došlo ke zmínění protiepidemických opatření zavedených do té doby, kdy v Evropě došlo k jednomu z vrcholů pandemie nemoci COVID-19, nebylo široké veřejnosti k dispozici plošné očkování proti nemoci COVID-19, protiepidemická opatření z velké části spočívala v omezení kontaktů mezi lidmi, a to včetně omezování veřejné letecké přepravy. V roce 2020 a během zimy 2020/2021 došlo k zásadnímu propadu letecké přepravy a k citelnému snížení tržeb leteckých přepravců, včetně žalobkyně, anebo i zprostředkovatelů letecké přepravy, jako je žalovaná; letní letecká sezona roku 2021 tak měla tento propad a ztráty alespoň částečně zmírnit. Pokud Oliver Dlouhý výrok učinil a nechal publikovat těsně před takovouto sezonou, ještě více zvýrazňuje zjištěný charakter výroku a negativní důsledky, které měl jak pro cestující, tak pro žalobkyni. Intenzita zásahu tudíž přesáhla míru, která je v demokratické společnosti tolerovatelná, a výrokem o skrytých poplatcích žalovaná neoprávněně zasáhla do práv žalobkyně, tj. do pověsti žalobkyně, a že takovému výroku nelze poskytnout právní ochranu. Oliver Dlouhý se přitom hanlivě vyjadřuje o žalobkyni prakticky ve všech rozhovorech, které poskytuje; jde např. o rozhovor zveřejněný na portálu newstream.cz dne 29. 4. 2022, ve kterém Oliver Dlouhý uvedl, že se žalobkyně naučila znásilňovat evropskou legislativu, popř. rozhovor zveřejněný v Hospodářských novinách a na portálu ihned.cz 17. 6. 2022, ve kterém Oliver Dlouhý opět nepravdivě uvedl, že žalovaná nabízí leteckou přepravu žalobkyně levněji než žalobkyně, a že údajně soud ve sporu mezi žalovanou a žalobkyní dal za pravdu žalované, a to

přestože v České republice dosud nebylo žádné řízení ve věci samé mezi žalovanou a žalobkyní pravomocně skončeno.

Žalobkyně žalovanou vyzvala předžalobní výzvou, aby se zdržela uvádění jakýchkoliv nepravdivých výroků o žalobkyni, aby, jako přiměřené zadostiučinění, do 7 dnů od obdržení výzvy zaslala k rukám jejího právního zástupce omluvu v následujícím znění: „Společnost Kiwi.com s.r.o., IČ 29352886, se sídlem Lazaretní 925/9, Zábřovice, 615 00 Brno, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 74565, se omlouvá společnosti RYANAIR, společnosti založené dle irského práva, se sídlem Airside Business Park, Swords, Co. Dublin, Irsko, registrační číslo 104547, že v rozhovoru zveřejněném v deníku E15 dne 31. května 2021 uvedla nepravdivé údaje o společnosti RYANAIR o tom, že společnost RYANAIR zneužívá evropský soudní systém k tomu, aby se dostala na přední stránky médií, a o tom, že má společnost Ryanair v letenkách skryté poplatky, pokud cestující nakupují přes její webové stránky.“ a aby do 7 dnů od obdržení výzvy zajistila zveřejnění omluvy ve výše uvedeném znění v deníku E15, a to jak v jeho tištěné podobně, na přední straně vydání, ve kterém bude omluva zveřejněna, tak na webu www.e15.cz; a dále po dobu alespoň 30 dnů v úvodu internetové stránky <https://www.kiwi.com/cz/>. Zdržovacím nárokem, který obecně směřuje do budoucna, má být zabráněno nejen v pokračování protiprávního stavu, ale i v opakování protiprávního jednání, jež bylo jeho příčinou. Při rozhodování o zdržovacím nároku není třeba prokázat plánování nebo konkrétní připravování pokračování v závadném jednání žalované. Pouhá hrozba závadného jednání k uložení zdržovacího nároku v tomto případě postačuje. Při rozhodování o zdržovacím nároku je navíc nutné přihlížet k tomu, zda k protiprávnímu jednání již v minulosti došlo, či zda se jedná pouze o hrozbu vzniku protiprávního jednání v budoucnu. Uvedené požadavky má přitom žalobkyně s ohledem na výše uvedené za přiměřené a jedině tak je možné alespoň částečně odčinit újmu, kterou žalovaná svým jednáním způsobila. V případě požadavku na přiznání náhrady utrpěné nemajetkové újmy má žalobkyně obecně za to, že není možné uzavřít, že jí nepřisluší právo na náhradu nemajetkové újmy způsobené protiprávním jednáním žalované. Upozornila, že dle judikatury českých soudů v případě zásahu do pověsti právnické osoby způsobeného nekalou soutěží náleží poškozené společnosti právo na poskytnutí morálního zadostiučinění téměř vždy (s odkazem na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 7. 2015, č.j. 3 Cmo 365/2014-293, ve kterém se soud zabýval žalobou výrobce kočárků proti žalované dTest, o.p.s. a ve kterém odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně, jímž soud uložil žalované zveřejnit danou omluvu v nejbližším vydání časopisu dTest na straně 3, minimální velikostí písma 3 mm v tučném provedení, na profilu časopisu na Facebooku a na svých internetových stránkách www.dtest.cz a www.dtest.sk v téže rubrice, v níž zveřejnil výsledky Testu kočárků 2013 a v rubrice Aktuality, a omluvu ponechat zde po dobu šesti měsíců. Ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy Vrchní soud v Praze dovedl: „*Lze k tomu uvést, že nepeněžité (morální) zadostiučinění je základní formou reparační nemajetkové újmy, přičemž teprve v případě, kdy se nejví jako dostatečné k reparační vzniklé újmy, je na místě přiznat i zadostiučinění v penězích. V případě prokázání existence neoprávněného zásahu do dobré pověsti právnické osoby tak lze poskytnutí morálního zadostiučinění považovat za satisfakci náležející dotčené osobě takřka vždy, když sama existence neoprávněného zásahu do dobré pověsti je podmíněna tím, že vytykané jednání je objektivně způsobitelné nemajetkovou újmu dotčené osobě přivodit. V daném případě tedy již prokázání neoprávněného zásahu do dobré pověsti žalobce bylo dostatečným podkladem pro vyhovění nároku na poskytnutí zadostiučinění ve formě omluvy.*“ S názorem, že náhradu nemajetkové újmy je v případě zásahu do pověsti právnické osoby způsobeného nekalou soutěží nutné přiznat vždy, souhlasí i odborná literatura. Žalobkyně např. odkazuje na publikaci Šíření pravdivých údajů o podnikateli jako nekalá soutěž a/nebo narušení jeho dobré pověsti. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2021, či rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 12. 1997, sp. zn. 3 Cmo 91/97, popř. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2002, sp. zn. 29 Odo 652/2001. Výrazné zveřejnění omluvy v deníku, ve kterém byly výroky uvedeny, a na vlastních internetových stránkách žalované, umožní, že bude omluva přístupná osobám, které si výroky žalované přečetly nebo kterým byly určeny. Zveřejnění omluvy na vlastních

internetových stránkách žalované po dostatečně dlouhou dobu učiní omluvu věrohodnou před cestujícími, tj. zákazníky žalobkyně. Přesným určením strany deníku, na které má být omluva zveřejněna, bude dostatečně specifikována povinnost žalované tak, aby mohla být případně vykonána v exekučním řízení, pokud ji žalovaná dobrovolně nesplní. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 10. 2016, sp. zn. 20 Cdo 3729/2016 pak vyplývá, že je na případné povinné, aby se s příslušným periodikem dohodla na zveřejnění omluvy, tak aby splnila požadavky uložené soudním rozhodnutím, a tudíž, že lze žalované uložit určitou povinnost, kterou pak bude žalovaná povinna splnit na základě dohody s daným periodikem. Žalovaná však výzvě žalobkyně odmítla vyhovět, o čemž svědčí dopis ze dne 2. 7. 2021 zasláný právním zástupcem žalované. Existuje tudíž hrozba, že by k závadnému jednání mohlo dojít v budoucnu a tudíž, že je zdržovací nárok uplatněný žalobkyní důvodný. Pokud jde o požadovaný způsob omluvy, odkázala žalobkyně na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 23 Cdo 2941/2015, ve kterém Nejvyšší soud dovodil, že: *„Nepeněžitá forma přiměřeného zadostiučnění má povahu tzv. morálního plnění, při němž jde o odčinění způsobené nemajetkové újmy týmiž nebo podobnými prostředky, jakými byla tato újma vyvolána, a to případně i opakovaně. Jednou z častých a efektivních forem nepeněžitého přiměřeného zadostiučnění je uveřejnění omluvy prostřednictvím stejného média, resp. sdělovacího prostředku, jakým byla škoda způsobena.“* Vzhledem k tomu, že žalobkyně požaduje omluvu v souladu s uvedenými závěry, je ze své podstaty přiměřená. Žalobkyně má zároveň za to, že při zkoumání toho, zda se jedná o přiměřenou náhradu nemajetkové újmy, ani není nutné zkoumat, kolik čtenářů si rozhovor v deníku E15, ať už v tištěné či elektronické formě, přečetlo, když si pravděpodobně a logicky podobný počet čtenářů přečte i omluvu zveřejněnou v jiném vydání deníku E15. Pokud soud dospěje k závěru, že náhrada nepeněžitě omluvy je nepřiměřená kvůli tomu, že žalobkyně žádá zveřejnit omluvu na přední straně tištěného deníku E15, může soud případně rozhodnout, že omluva bude zveřejněna nikoliv na přední straně tištěného vydání deníku, ale na jedné z dalších stran, a to v souladu se zásadou, že soud ve sporném řízení může žalobci přisoudit méně než to, čeho se žalobce v žalobě domáhá, a nikoliv něco jiného nebo více. (s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2012, sp. zn. 23 Cdo 4669/2010, týkající se náhrady nemajetkové újmy ve věcech nekalé soutěže). Žalobkyně má také za to, že i zveřejnění omluvy na webové stránce žalované je přiměřené, jelikož umožní, aby se omluva stala důvěryhodnou před cestujícími, a jelikož tak i lépe odčiní újmu způsobenou žalobkyní protiprávním jednáním žalované, jehož účelem bylo přimět cestující k tomu, aby za účelem nákupu letecké přepravy poskytované žalobkyní a souvisejících služeb užívali web žalované kiwi.com, a nikoliv web žalobkyně. Dle žalobkyně je zveřejnění omluvy na webu žalované nezbytné i s ohledem na skutečnost, že Oliver Dlouhý nechal zveřejnit podobné negativní výroky i v dalších sdělovacích prostředcích, jako jsou portály newstream.cz, ihned.cz a Hospodářské noviny, a to dokonce v průběhu současného řízení, v důsledku čehož by bylo zveřejnění omluvy pouze na webu www.e15.cz nedostatečné. Zveřejnění omluvy na několika místech je běžné, jak dokládá i výše citovaný rozsudek Vrchního soudu v Praze, ze dne 28. 7. 2015, č.j. 3 Cmo 365/2014-293. V obdobných případech soudy dokonce přiznávají náhradu nemajetkové újmy v penězích (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 23 Cdo 2097/2011, ve kterém Nejvyšší soud považoval za přiměřené peněžité zadostiučnění ve výši 513 000 Kč za parazitování na aktivitách konkurence (ambush marketing), rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 5. 2006, sp. zn. 32 Odo 447/2006, ve kterém Nejvyšší soud považoval za přiměřené peněžité zadostiučnění ve výši 200 000 Kč za porušení pověsti společnosti vybudované s vynaložením značných nákladů, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2013, sp. zn. 23 Cdo 1924/2012, ve kterém Nejvyšší soud považoval za přiměřené peněžité zadostiučnění ve výši 100 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou jednáním, jehož cílem bylo zdiskreditovat žalobce, a to vždy i vedle náhrady nemajetkové újmy ve formě omluvy, zveřejněné v celostátních denících či na webu žalovaných). Doba 30 dnů je pak přiměřená s ohledem na okolnosti případu. Písemnou omluvu, jež má žalovaná zaslat k rukám advokáta žalobkyně, je pak žalovaná povinna sepsat černým písmem na bílém podkladu o velikosti minimálně 4,5 mm, a podepsat. V případě zveřejnění

omluvy v tištěné podobně deníku E15, na webu www.e15.cz a v úvodu internetové stránky <https://www.kiwi.com/cz/> černým písmem na bílém podkladu o velikosti minimálně 3 mm.

Žalobkyně dále doplnila údaje o průměrném nákladu deníku E15 a jeho čtenosti. V případě online verze deníku jde o 1,02 milionu reálných uživatelů za měsíc a 5,13 milionu zobrazených stránek za měsíc. Rozhovor online si přečetlo téměř 6 000 – 9 000 čtenářů a jejich počet bude nadále růst. V případě tištěné verze jde o celkový denní náklad 11 884 kusů se čteností 67 000 osob; tištěná verze stojí 10 Kč. Rozhovor byl nicméně zveřejněn i v anglické verzi na portálu newsy-today.com, na kterém je rozhovor i nadále dostupný, přičemž předpokládaná návštěvnost tohoto webu je dle služby [siteworthtraffic](http://siteworthtraffic.com), která poskytuje údaje o předpokládané návštěvnosti webů, 98 250 reálných uživatelů (unique visitors) měsíčně, a 119 130 zobrazení (unique pageviews) měsíčně.

V neposlední řadě žalobkyně poukázala na skutečnost, že se Oliver Dlouhý výrokem o skrytých poplatcích či o zneužívání evropského soudního systému žalobkyni nedotkl žádné záležitosti veřejného zájmu ani neposkytl žádná dostupná fakta nezbytná pro vyvolání kvalitní debaty ve věcech celospolečenského zájmu a následného utváření názoru jednotlivců či k dosažení konsenzu o řízení a obstarávání věcí celospolečenského zájmu. Výroky se týkaly pouze soukromých a obchodních zájmů žalované, tedy zejména zájmu spočívajícího v přiměření cestujících kupovat letenky přes web kiwi.com a v souvisejícím účtování poplatků těmto cestujícím, a to k újmě cestujících i žalobkyně. Žalovaná se snaží žalobkyni de facto potrestat a poškodit za to, že se soudní cestou brání jednání žalované, které žalobkyně považuje za protiprávní. Oliver Dlouhý pronesl výroky jako soukromá osoba, podnikatel a profesionál detailně obeznámený se spory mezi žalobkyní a žalovanou, s právními předpisy upravujícími tvorbu cen v letecké přepravě a se způsobem, jakým žalovaná účtuje své poplatky.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasila a navrhovala její zamítnutí v plném rozsahu s tím, že žalobu považuje za šikanózní. Uvedla, že je technologickou společností provozující internetový portál kiwi.com včetně související mobilní aplikace. Jejich prostřednictvím žalovaná poskytuje svým zákazníkům služby spočívající ve srovnání, kombinování a nákupu různých druhů osobní dopravy do jedinečných komplexních dopravních itinerářů. Kromě vyhledávání a nákupu letenek poskytuje žalovaná svým zákazníkům řadu doplňkových služeb, a to jak svých vlastních, které usnadňují zákazníkům využívání rezervovaných kombinací dopravy (např. asistenční služba pro případ zrušení či změny letů – tzv. [Kiwi.com Záruka](http://kiwi.com)), tak třetích stran – svých obchodních partnerů (např. cestovní pojištění, nabídky hotelů, pronájem automobilů apod.). Žalovaná při své činnosti zprostředkovává služby více než 700 dopravců, ať už leteckých, vlakových či autobusových, a to z celého světa. Za tímto účelem vybuďovala unikátní a velice komplexní systém založený na pokročilém vyhledávacím algoritmu. Tento mimo jiné umožňuje zákazníkům vyhledat unikátní kombinace letů či spojů od různých dopravců, kteří spolu jinak nespolupracují, a umožňuje tak jejím zákazníkům absolvovat složitější cestu sestávající z mnoha jednotlivých letů (či dalších způsobů dopravy). Všechny jízdenky či letenky je přitom možné jednoduše zakoupit a spravovat na jednom místě. Všechny jízdenky či letenky je přitom možné jednoduše zakoupit a spravovat na jednom místě. Zákazník přitom komunikuje výlučně s žalovanou, která pro něj zajistí další komunikaci s dopravci včetně rezervace spojení.

Obchodní model žalované je široce oceňován a vyhledávací algoritmus je na trhu jedinečný. Žalovaná patří díky němu mezi největší „hráče“ svého druhu. Žalovaná byla vyhodnocena jako nejrychleji rostoucí technologická společnost ve střední Evropě v žebříčku [Deloitte Technology Fast 50](http://Deloitte.com), získala ocenění [Virtual Global Supercarrier concept](http://VirtualGlobal.com) a její zakladatel Oliver Dlouhý byl opakovaně vyhlášen jihomoravským podnikatelem roku a podnikatelem ČR.

Žalobkyně je jednou z největších nízkonákladových leteckých společností na světě. Její lety tedy zprostředkovává nejen žalovaná, ale i mnoho dalších zprostředkovatelů. Jako příklad je možné uvést webové portály www.lastminute.com, www.opodo.com, www.edreams.com nebo

www.studentagency.cz. Zprostředkování smlouvy o přepravě, jak jej činí žalovaná, tedy není ničím ojedinělým, naopak se jedná o zcela běžný model, jehož obliba ve světě v současné době stále stoupá.

Žalobkyně se snaží podnikání žalované co nejvíce znepríjemnit, o čemž svědčí i žaloba v projednávané věci. Žalobkyně totiž neumí nabídnout zákazníkovi kombinaci více dopravců, i v rámci tras, které žalobkyně sama není schopna nabídnout, a to v uživatelsky komfortním prostředí s veškerými potřebnými informacemi na jednom místě bez nutnosti separátní komunikace s různými dopravci. Podstatou nesouhlasu s fungováním žalované je okolnost, že pokud zákazníci využijí služeb žalované, není jim žalobkyně schopna nabízet další doplňkové služby.

Je to právě žalobkyně, kdo se dlouhodobě snaží blokovat žalované své služby, prezentuje o ní dehonestující příspěvky na internetu, doporučuje zákazníkům žalované, aby nevyužívali jejích služeb nebo se dokonce vůči zákazníkům žalovaná chová vyloženě šikanózně na letištích. Jedná se tedy o dlouhodobou a systematickou snahu žalovanou vyloučit protiprávním způsobem z hospodářské soutěže.

Pokud jde o rozhovor poskytnutý Oliverem Dlouhým pro Deník E15, ten se netýkal žalované, ale trhu s letenkami v období pandemie. Žalobkyně brojí proti jedné ze všech odpovědí na 27 položených otázek. Je tedy zřejmé, že účelem rozhovoru nebylo probírat fungování žalobkyně, ale trh obecně.

Žalovaná je toho názoru, že v části žaloby posuzující její jednání optikou § 135 odst. 2 o.z., je pověst žalobkyně natolik diskutabilní, že výroky (které jsou buď pravdivé, nebo hodnotícím soudem, jak je uvedeno níže) nejsou způsobilé jakkoli do jeho údajné dobré pověsti zasáhnout. Podle časopisu Newsweek v roce 2019 se žalobkyně umístila na pátém místě v žebříčku nejhorší aerolinka na světě a v téže roce podle žebříčku cestujících Which? umístil dokonce jako úplně nejhorší aerolinka zejména z důvodu „so-called ‘extras’ that they felt obliged to buy“, tedy z důvodů extra poplatků, které zákazníci museli platit. Tohoto „vítězství“ se žalobkyni podařilo dosáhnout již poště v řadě a bylo hojně komentováno i v českých médiích. U jednoho z největších hodnotících portálů na světě – Trustpilot pak žalobkyně dosáhla 1.3 bodů z 5. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1385/2006 „dobrá pověst konkrétní právnické osoby je především vytvářena na základě zkušeností, které s tímto subjektem mají její obchodní partneři, zákazníci či jiné subjekty, které s ní přicházejí do kontaktu“. Těžko mohou výroky v českém deníku s nákladem několika desítek tisíc, což je deník E15, zhoršit již tak špatnou celosvětovou pověst žalobkyně. Výroky Olivera Dlouhého jsou nadto buď správné, nebo subjektivními hodnotícími soudy plně v souladu s právem na vyjádření svobodného názoru.

Pokud jde výrok týkající se účtování skrytých poplatků ze strany žalobkyně, pak jím Oliver Dlouhý konstatoval (a už nijak dál nerozvíjel) okolnost, která je dlouhodobě předmětem diskuse nejen v České republice, ale i ve světě. Cenotvorbu žalobkyně rozklíčoval internetový portál letejte.cz, když analyzoval „trik nízkonákladové dopravy“: „Sice slibuje nejlacinější letenky na trhu, ale spolu s nimi nabízí i takzvané skryté poplatky, které si buď můžete anebo nemusíte připlatit. Problém ale spočívá v jejich rafinované schovanosti. Při pořizování letenky v malém, mnohdy nejasném a nečitelném textu pod čarou uvádějí, že poplatky činí určitou částku, kterou zaplatíte, pokud s podmínkami souhlasíte. Neznalý turista podepíše nebo odsouhlasí koupí a nestačí se divit. Přitom by pomohlo, jen pořádně číst. K typickým skrytým poplatkům tak patří odbavení zavazadel na letišti nebo třeba výběr sedadla. Taková služba může stát okolo 800 korun a když je všechny nasčítáte, letenka už nebude stát 599 korun, jako bylo slibováno, ale třeba 3000.“ Proč tomu tak? Důvod skrytých poplatků je jednoduchý. Z něčeho nízkonákladové letecké společnosti, prostě žít musí. Extrémně levné letenky jim pokryjí náklady a na čem si takzvaně, namastí kapsu, jsou právě ony schované poplatky a zpoplatněné služby. Dobrý obchodník je zkrátka dobrý obchodník a vám nezbude, než začít pořádně studovat smlouvy a kupní podmínky.“

Na uvedeném je postaven obchodní model žalobkyně, o čemž svědčí článek internetového magazínu *mesec.cz*, když uvedl již v roce 2008, že: „typický příkladem je nízkonákladový Ryanair, u nás létající z Brna do Londýna. Letenky za eurocent včetně všech tax v tomto případě znamenají nebrat si s sebou žádná zavazadla vyjma jednoho příručního do letadla. A to musí splnit přísné podmínky rozměrů. Rovněž je potřeba se odbavit přes internet, na check-inu se to prodraží. Zavazadla a odbavení předem jsou skryté poplatky, které zájemce o levnou letenku snadno přehlédne. Není to nic nemorálního, Ryanair je známý tím, že ceny letenek má nízké a vydělává hlavně na doplňkových službách. A patří mezi nejziskovější nízkonákladové aerolinie vůbec. Odvážlivců hledajících nejlevnější letenky za každou cenu zase tolik není a levné ceny se marketingově dobře prodávají.”

Pokud Oliver Dlouhý hovořil o „skrytých poplatcích“, hovořil o jakékoli poplatcích, které nejsou součástí ceny letenky (jako je dodatečně účtovaná cena za zavazadlo, odbavení, apod.). Takové vnímání tohoto pojmu je přitom v médiích dlouhodobé: v roce 2009 internetový portál Lidových novin *lidovky.cz* publikoval článek, kde uvedl: „šéf Ryanairu dnes hovořil na tiskové konferenci v Londýně, kde se mimo jiné vyjadřoval k reportáži britské zpravodajské stanice BBC. Ta uvedla, že Ryanair na svých internetových stránkách například uvádí zavádějící informace a účtuje si skryté poplatky.” V roce 2012 magazín *Hospodářských novin vikend.ihned.cz* provedl průzkum cen letenek nízkonákladových společností včetně žalobce a konstatoval, že „průzkum zjistil, že inzerované ceny nízkonákladových dopravců málokdy odpovídají skutečnosti a neodrážejí všechny skryté poplatky.” Cestovatelský portál *abeceda-cestovani.cz* pak publikoval článek „skryté poplatky u Ryanair mohou cestu velmi prodražit”. Tento portál přitom konstatoval, že „firma Ryanair patří k nejznámějším nízkonákladovým leteckým společnostem, jejichž služby pravidelně využívá obrovské množství turistů, co nechtějí za letenku platit více, než je opravdu nutné. Je ale potřeba zdůraznit, že nízká cena nemusí být zdaleka konečná. Společnost má totiž zavedenu spoustu všemožných poplatků, o kterých zákazník nemusí při nákupu letenky nic tušit.” Konečně obdobný článek publikoval i portál *refresher.cz*, když konstatoval následující: „Ryanair sem-tam zvýší či přidá poplatky, snaží se to robit' nenápadne, tak to bolo aj začiatkom roka. Možno práve preto spoločnosť už šesťkrát v rade „vyhrala“ anketu o najhoršiu leteckú spoločnosť. Tú vyhlasuje organizácia Which? a prieskum ukázal, že spoločnosť mala najnižšiu možnú známku v oblastiach, ako nastupovanie, pohodlnosť sedadiel, jedlo a nápoje, ale aj prostredie na palube. Organizácia upozorňuje na to, že štandardná cena leteniek síce zodpovedá reklamám, ale Ryanair zarába prevažne na skrytých poplatkoch.“ Je tedy zřejmé, že v českém mediálním prostoru je skutečnost, že žalobkyně podniká způsobem, kdy si účtuje poplatky, které nejsou součástí prezentované ceny letenky, dlouhodobě známá. Mediální prostor přitom tyto poplatky dlouhodobě označuje jako „skryté“, tedy stejným způsobem, jako je označil Oliver Dlouhý v napadeném článku.

Pokud jde o poplatek za tzv. garantovaný směnný kurz, tento je žalobkyní uplatněn poté, co zákazník zadá údaje své platební karty a systém tuto kartu rozpozná. Zákazník musí za účelem neúčtování tohoto poplatku být proaktivní a odkliknout v procesu platby tuto možnost. O tom, že bude tato služba, kterou žalovaná považuje za nevýhodnou pro zákazníka, ze strany žalobkyně zpoplatněna, se přitom zákazník dozví až v případě, že učiní proklik na obchodní podmínky Ryanair. Pokud jde o měnu, ve které je cena letenky účtovaná, tak tato odpovídá místu začátku cesty. V případě, že začátek cesty i zadaná platební karta odpovídají jedné zemi, uvedený poplatek účtován není. Žalovaná dále uvedla, že z předkládaného procesu rezervace letenek u žalobkyně pro průměrného spotřebitele jednoznačně neplyne např. okolnost, že by mohlo dojít k rozesazení osob, jejichž letenky jsou kupovány najednou či že by mohl být účtován poplatek za odbavení na letišti (nejedná o obvyklý poplatek a zákazník na uvedenou možnost není v průběhu rezervace letenky jakýmkoliv způsobem upozorněn, jedná o službu, která na ni tzv. zbude.).

Poplatky účtované žalobkyní byly opakovaně předmětem prověřování dozorových orgánů z více zemí, přičemž v roce 2013 dostala žalobkyně v Holandsku pokutu 370 tis. euro právě za skryté

poplatky. V témže roce pak dostala žalobkyně pokutu v Itálii ve výši 400 tis. euro za nepřehlednost nákupního procesu v oblasti cen letenek. V roce 2019 pak španělský soud zamezil žalobkyni, aby vybírala poplatky za příruční zavazadlo z důvodu omezování práv cestujících. A nespokojení cestující se proti žalobkyni bouřili v roce 2016 přípravou hromadné žaloby právě za „skryté poplatky“. Konečně italský úřad pro hospodářskou soutěž a trh (AGCM) uložil žalobkyni pokutu za nekalé obchodní praktiky, že v cenách jeho letenek nebyla zahrnuta DPH na domácí lety ani poplatky za check-in a platby kreditní kartou. Rozhodnutí bylo přezkoumáváno italskými soudy a dokonce ECJ v Lucemburku, kde bylo rozhodnuto v neprospěch žalobkyně. Spojení „skryté poplatky“ je ve vztahu k žalobkyni podle názoru žalované dlouhodobě známé a běžně používané; internet obsahuje desítky tisíc stránek se spojením „hidden fees“ – tedy „skryté poplatky“. Přesto žalobkyně brojí pouze proti žalované a nikoli např. proti Yorkshire Post a článku s titulkem „Why Ryanair’s hidden charges are a rip-off“, tedy v českém jazyce „Proč jsou skryté poplatky Ryanairu zlodějina“ vydaném 2. 7. 2021, tedy v obdobnou dobu jako rozhovor s Oliverem Dlouhým, který má s ohledem na to, že je publikován v angličtině médiem založeným v roce 1754 mnohem větší dopad.

V případě výroku Olivera Dlouhého: „Dokud bude žít Ryanair, budou žít spory s ním. Nejen naše, ale všech, kdo distribují jeho lety. Vždy bude zneužívat evropský soudní systém k tomu, aby se dostal na přední stránky médií.“ jde podle názoru žalobkyně v první části o skutkové tvrzení a ve druhé o hodnotící soud.

Žalovaná je přesvědčena o tom, že žalobkyně je „sudič“ a že se prostřednictvím soukromoprávních žalob snaží systematicky omezovat podnikání soutěžitelů jako je žalovaná. V minulosti žalovala například společnosti Bravofly Ltd, Opodo, nebo Lastminute.com. Soudní řízení proti soutěžitelům jako je žalovaná vede žalobkyně minimálně v Irsku, Německu, Francii, Itálii a Švýcarsku. Ostatně žalobkyně je známa tím, že podávání žalob je běžnou součástí jejího podnikání, v poslední době například Soud Evropské unie v Lucemburku zamítl žalobu žalobkyně proti Evropské komisi ohledně finančních podpor v leteckém průmyslu (žalobkyně podala celkem 16 těchto žalob!), nově pak žalobkyně podala žalobu na Velkou Británii ohledně systému cestování do zahraničí. O tom, že nejde o férové prosazování práv žalobkyně, svědčí okolnost, že záměrně zkresluje informace v neprospěch soutěžitelů i při komunikaci s úřady, např. v řízení v Litvě dostala žalobkyně pokutu 500 euro za zneužívání procesních práv a průtahy v soudním řízení. Rovněž v České republice vede žalobkyně řadu soudních sporů (řízení u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 17 Cm 15/2021, sp. zn. 73 Cm 6/2021, sp. zn. 73 Cm 8/2021 a toto řízení). Žalobkyně byla v minulosti pokutována za zneužívání procesních práv a průtahy v soudním řízení. Generální ředitel žalobkyně pak v médiích veřejně prohlašuje, že žalobkyně soudně bojuje proti tzv. online zprostředkovatelům s cílem jejich podnikání ukončit.

Žalobkyni tíží řada problémů, od kterých se podáváním žalob snaží odvést pozornost. Ať již je to nedobrá pověst, nebo sankce ze strany státních orgánů. Současně se snaží využít fenoménu, že získání takového mediálního prostoru informujícího o podaných žalobách je také reklama. O problémech žalobkyně svědčí její výroční zpráva z roku 2020, kde žalobkyně uvádí potíže s likviditou v důsledku povinnosti vrácení peněz za letenky v době trvání pandemie Covid-19 v sedmidenní lhůtě.

Žalovaná si stojí za tím, že úvaha Olivera Dlouhého vyřčená v jedné větě o tom, proč žalobkyně soudy iniciuje, je jeho hodnotícím soudem, na který má právo, je založen na pravdivých skutečnostech a je přiměřený. Navíc i kdyby došlo k uveřejnění nepravdivého údaje dotýkající se dobré pověsti právnické osoby, nemusí to automaticky znamenat zásah do dobré pověsti právnické osoby; takovýto zásah je dán pouze tehdy, jestliže přesáhl určitou přípustnou intenzitu takovou měrou, kterou již tolerovat nelze. Oliver Dlouhý v tomto případě nepochybil a jeho tvrzení je přípustným vyjádřením vlastního názoru. Žalovaná prokázala, že žalobkyně vedla řadu soudních

sporů zejména se zprostředkovateli letecké dopravy včetně žalované, za způsob vedení soudních sporů byla rovněž sankcionována, a to v souvislosti se zneužitím procesních práv. S ohledem k tomu, že žalobkyně se svými žalobami nebývá zpravidla úspěšná, lze pak nejenom laicky usuzovat, že smyslem snah žalobkyně je alespoň mediální pokrytí. Ostatně sama žalobkyně se veřejně vyjadřuje o tom, že se zprostředkovateli vede spory, aby ukončila jejich podnikání., resp. že se jedná o systematický boj žalobkyně proti online zprostředkovatelům. Systém úhrady soudních poplatků představují způsob obrany proti šikanózním a zneužívajícím žalobám, avšak u velkých korporací jako je žalovaná, zjevně nefunguje. Pokud tedy pojem „zneužití soudního systému“ použije právní laik v kontextu, kdy si je vědom, že ekonomicky silný subjekt postupuje systematicky nepřátelsky ve vztahu k určitému segmentu trhu, je třeba termín „zneužití evropského soudního systému“ považovat jako přiměřený okolnostem.

Žalovaná dále zdůraznila, že její jednání nenaplnuje znaky nekalé soutěže dle tzv. generální klauzule nekalé soutěže ve smyslu § 2976 občanského zákoníku. Žalobkyně záměrně neuvádí skutečnou podstatu jejího obchodního boje proti žalované, která spočívá ve snaze zabránit žalované realizovat zisk spojený s prodejem služeb souvisejících s prodejem letenek a získat tento segment trhu pro sebe.

Jednáním žalované nedošlo k porušení občanského zákoníku ani právních předpisů o ochraně spotřebitele. Posouzení, zda je jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, závisí na okolnostech každého jednotlivého případu a zhodnocení souladu takového jednání s obchodními zvyklostmi v daném odvětví, se zásadami poctivého obchodního styku a dle dalších kritérií. Nelze tedy bez dalšího dovozovat z tvrzeného porušení výše popsaných právních předpisů (byť se dle žalované nejedná o takové porušení) porušení generální klauzule nekalé soutěže. Současně musí být prokázán soutěžní dopad jednání žalované.

Žalovaná rovněž poukázala na skutečnost, že jednání žalované nebylo způsobilé narušit pověst a dobré jméno žalobkyně. Nemůže se totiž jednat o možnost vzniku újmy, která by byla vyspekulovaná a velmi nepravděpodobná, ale reálná. Újma (ať již hrozící nebo skutečně existující) v zanedbatelném rozsahu vlastně újmou není. Pokud by určité jednání bylo zakazováno jen na základě vysoce teoretické možnosti újmy, šlo by o málo důvodné omezení podnikatelské svobody. Je rovněž třeba přihlídnout k tomu, že předmětem rozhovoru byla situace týkající se koronaviru na trhu letecké přepravy. Oliver Dlouhý neposkytoval rozhovor s úmyslem poskytovat informace o žalobci. Oliver Dlouhý byl výslovně na žalobkyni dotazován, a jen z tohoto důvodu uvedl předmětné výroky, které vycházely z přímé zkušenosti i z veřejně dostupných zdrojů. V daném případě není naplněna podmínka rozporu s dobrými mravy soutěže, ani podmínka způsobivosti přivodit újmu. Výroky nejsou způsobilé změnit náhled spotřebitelů ani jiných soutěžitelů na žalobkyni.

Žalobkyně netvrdila ani neprokázala, že by výroky Olivera Dlouhého jakkoliv zasáhly do jejích práv, resp. mu způsobily újmu, že by se jí v přímé souvislosti se zveřejněním článku snížily prodeje, že by ztratila zisk z prodaných letenek; ušlý zisk může žalobkyně zaznamenat pouze v podobě skrytých poplatků. Jak ostatně sama žalobkyně uvádí, poskytuje služby nízkonákladové letecké přepravy, přičemž rozhodným kritériem pro výběr služeb žalobkyně je cena. Cestující (i přes špatnou pověst žalobkyně) s nízkou úrovní poskytovaných služeb počítají, a tedy letenky s ním si koupí bez ohledu na výroky Olivera Dlouhého.

Pokud jde návrh žalobkyně zdržet se uvádění označených výroků, je její návrh nepřipustný, jelikož podmínkou uložení takové povinnosti je okolnost, že takové jednání trvá, či hrozí nebezpečí, že bude trvat v budoucnu. Pokud ovšem žalovaný od závadného jednání upustil před podáním žaloby, nebo k datu podání žaloby ho již nelze prokázat, chybí pak procesní předpoklad pro uložení takové povinnosti soudem k tomu srovnej rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 22. září 2008, sp. zn. 3 Cmo 120/2008). Žalobkyně zakládá svůj zdržovací nárok na jednom jediném výroku Olivera

Dlouhého a těžko může osvědčit, že je jeho jednání pokračující či hrozí v budoucnu. Hrozbu v budoucnu přitom podporuje to, že k protiprávnímu jednání již jednou došlo; o takovou situaci se však nejedná. Vzhledem k tomu, že výroky ohledně zneužívání evropského soudního systému a skrytých poplatků nejsou protiprávní, nemůže být zdravotní nárok žalobkyni přiznán.

V neposlední řadě je žalovaná přesvědčena, že nelze požadovat omluvu zasláním dopisu žalobkyni, v tištěném deníku, v jeho internetové podobě, a ještě na webových stránkách žalované. Pokud žalobkyně tvrdí snížení pověsti v očích svých zákazníků, pak nejefektivnější by byla omluva na stránkách žalobkyně. Podle rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Cmo 135/95 pak nelze žalovanému uložit povinnost uveřejnit omluvu v určité rubrice novin. Důvodem je, že žalovaný nemá takové noviny pod kontrolou a nemůže si sám rozhodnout, kde se bude co zveřejňovat. Rozhovor s Oliverem Dlouhým nebyl zveřejněn na titulní stránce deníku E15, není tedy žádný důvod, proč by omluva měla být zveřejněna právě na titulní stránce. Stejně to platí i pro požadovanou povinnost zveřejnění na „webu e15.cz“. Podle usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 1. 2019, sp. zn. 20 Cdo 4449/2018 je stanovení povinnosti zveřejnit omluvu na „internetové stránce“ (tedy i webové) stanovením povinnosti tuto omluvu zveřejnit na konkrétní stránce, v daném případě tedy na stránce e15.cz. Nicméně na této stránce původní rozhovor zveřejněn nebyl.

3. Soud provedl ke zjištění skutkového stavu dokazování listinami, z nichž zjistil:

Z tištěné verze deníku E15 ze dne 31. 5. 2021 bylo zjištěno, že tento deník stojí 10 Kč ve volném prodeji. Toto konkrétní vydání má na titulní stránce článek „Kiwi.com opouští Čínu“, připojena je fotografie Olivera Dlouhého s dovětkem, že na straně 8-9 je rozhovor s ním. Článek se týká změn v obchodních strategiích Kiwi.com v době pandemie, zrušení akvizic žalované v Číně a dalších obchodních plánů Kiwi.com. Článek má pokračování na straně 4. Na stránkách 8-9 je pak rozhovor s Oliverem Dlouhým, jednatelem Kiwi.com s názvem „Letenky podraží od poloviny července“. Oliver Dlouhý popisuje situaci v oblasti letecké osobní přepravy v době pandemie, vyjadřuje se k možnostem oživení trhu, k obchodním plánům žalované. Jde o rozhovor redaktora Jířího Liebreicha s Oliverem Dlouhým, kdy jsou jednatele žalované kladeny otázky, ty jsou vytučněny. Graficky je pak článek členěn do sloupců, zcela vlevo je fotografie Olivera Dlouhého, v pravé části dvoustránky je pak medailonek Olivera Dlouhého, v tomtéž sloupci je pak zvýrazněna část odpovědi „Dokud bude žít Ryanair, budou žít spory s ním. Nejen naše, ale všech, kdo distribuují jeho lety.“ Ke konci rozhovoru jsou tyto tři otázky a odpovědi:

Kolik vašich klientů dál čeká na vrácení peněz za zrušené lety?

Desítky procent. Táhne se to strašně dlouho. Už se to ale lepší. Ryanair naštěstí probrál soud, musí platit pokutu čtyři miliony eur zato, že nevrací peníze klientům. Čekáme, že tak začne činit, je to největší evropská aerolinka a dluží brožně moc. My děláme, co můžeme. Když aerolinky pošlou peníze, hned je vrátíme zákazníkům. Je to nekonečný proces, i nadále se ruší v průměru patnáct procent letů. Námí přeprodávané letenky obvykle tvoří vícero aerolinek, někdy tak refundace probíhá ve více kolech.

Čelíte žalobám?

Byly takové pokusy, dokázali jsme ale klientům, že není vina na naší straně a že se snažíme peníze získat. Nemáme je v kapse. Kontrakt vzniká vždy mezi zákazníkem a aerolinkou, ne Kiwi.com. Po tomto vysvětlení byly spory ukončené, přesměrovali jsme klienty přímo na aerolinky. Ano, máme soudní spory, ale s aerolinkami, ne s klienty.

Například s Ryanairem?

Dokud bude žít Ryanair, budou žít spory s ním. Nejen naše, ale všech, kdo distribuují jeho lety. Vždy bude zneužívat evropský soudní systém k tomu, aby se dostal na přední stránky médií. Kvůli přeprodeji letenek nás ale nikdo žalovat nemůže. Něco koupit a prodat je v Evropě legální, byť se některým nelíbí, že distribuujeme jejich lety. Například zmíněný Ryanair má v letenkách skryté poplatky, pokud nakupujete přes jeho webové stránky. My

víme, jak se těmto poplatkům vyhnout. Z letenek prodaných přes Kiwi.com tak Ryanair vydělá méně. My jsme rádi, že to takhle funguje - díky zákazníkům, kteří nakupují přes web Ryanairu, můžeme my nabízet nižší cenu.

Z printscreenu webové stránky <https://www.e15.cz/rozhovory/zakladatel-kiwi-com-dlouhy-dokud-bude-zit-ryanair-spory-o-penize-za-zrusene-lety-neskonci-1380891> bylo zjištěno, že dne 31. 5. 2021 bylo na internetových stránkách e15.cz zveřejněn rozhovor s názvem „Zakladatel Kiwi.com Dlouhý: Dokud bude žít Ryanair, spory o peníze za zrušené lety neskončí“. Jde obsahově o téměř totožný rozhovor jako je v tištěné verzi, odlišnosti jsou marginální (interpunkce, občas jiné slovo). Odkazované tři otázky a odpovědi jsou následující:

„Jak velká část vašich klientů dál čeká na vrácení peněz za zrušené lety? Desítky procent klientů. Táhne se to strašně dlouho. Už se to ale lepší. Ryanair našťěstí prohrál soud, musí platit pokutu čtyři miliony eur za to, že nevrací peníze klientům. Čekáme, že tak začne činit, je to největší evropská aerolinka a dluží brozně moc. My děláme, co můžeme. Když aerolinky pošlou peníze, hned je vrátíme zákazníkům. Je to nekonečný proces, i nadále se ruší v průměru patnáct procent letů. Námi přeprodávané letenky obvykle tvoří vícero aerolinek, někdy tak refundace probíhá ve více kolech.

Čelíte žalobám?

Byly takové pokusy, dokázali jsme ale klientům, že není vina na naší straně a že se snažíme peníze získat. Nemáme je v kapse. Kontrakt vzniká vždy mezi zákazníkem a aerolinkou, ne Kiwi.com. Po tomto vysvětlení byly spory ukončené, přeměrovali jsme klienty přímo na aerolinky. Ano, máme soudní spory, ale s aerolinkami, ne s klienty.

Například s Ryanairem...

Dokud bude žít Ryanair, budou žít spory s ním. Nejen naše, ale všech, kdo distribuují jeho lety. Vždy bude zneužívat evropský soudní systém k tomu, aby se dostal na přední stránky médií. Kvůli přeprodání letenek nás ale nikdo žalovat nemůže. Něco koupit a prodat je v Evropě legální, byť se některým nelíbí, že distribuujeme jejich lety. Například zmíněný Ryanair má v letenkách skryté poplatky, pokud nakupujete přes jeho webové stránky. My víme, jak se těmto poplatkům vyhnout. Z letenek prodaných přes Kiwi.com tak Ryanair vydělá méně. My jsme rádi, že to takhle funguje - díky zákazníkům, kteří nakupují přes web Ryanairu, můžeme my nabízet nižší cenu.“

Z printscreenu článku nazvaném „Kiwi.com founder Long: As long as Ryanair lives, disputes will continue“, jenž je dostupný na odkazu: <https://www.news-today.com/kiwi-com-founder-long-as-long-as-ryanair-lives-disputes-will-continue/>, včetně překladu do českého jazyka, bylo zjištěno, že tento server převzal článek uveřejněný deníkem E15 na e15.cz s názvem „Zakladatel Kiwi.com Dlouhý: Dokud bude žít Ryanair, spory o peníze za zrušené lety neskončí“, a to automatizovaně, tj. přeloženo bylo i příjmení jednatele Dlouhého.

Z účetních dokladů Ryanair, informačních emailů ze dne 5. 1. 2023, potvrzení o vrácení peněz, účetních dokladů Kiwi.com u rezervace č. 315939503 bylo zjištěno, že žalovaná vrátila částku 55 EUR původní použitou platební metodou dne 5. 1. 2023, a to poté, co byl adresát informován dne 31. 12. 2022 v 4:38 hodin, že nemůže být odbaven na let v 9:25 hodin a že se má přihlásit přímo u letecké společnosti; současně byl cestující vyzván, aby nespěchal a přinesl si e-letenku s sebou. Pokud naučtuje přepravní společnost poplatek, Kiwi.com jej vrátí. Cestující má zaslat kopii účtenky pomocí příslušného formuláře, na které je v emailu odkaz. V případě rezervace č. 147306203 je zaznamenána Informace ze strany žalované ze dne 2. 7. 2021, že cestující nemůže být odbaven na další lety a že se má přihlásit přímo u letecké společnosti, a to pro let na 3. 7. 2021.

Z informačního emailu ze dne 6. 7. 2022 ze strany Kiwi.com u rezervace č. 214694480 bylo zjištěno, že cestující byl informován dne 6. 7. 2022 v 19:20 hodin, že nemůže být odbaven na let v 21:20 hodin a že se má přihlásit přímo u letecké společnosti; současně byl cestující vyzván, aby si pečlivě uschoval doklad o zaplacení v případě, že bude cestujícímu při odbavení aerolinkou účtován poplatek, Současně je popsán způsob refundace.

Z emailu Ryanair ze dne 20. 5. 2021 k rezervaci č. 147306203 bylo zjištěno, že žalobkyně informovala cestujícího, že rezervace byla identifikována jako neautorizovaná, realizovaná prostřednictvím online cestovní kanceláře (OTA). Ryanair tak byl nepravdivě informován o zákazníkovi a bylo mu zabráněno informovat zákazníka o důležitých požadavcích na bezpečnost, zabezpečení a veřejné zdraví, včetně informací týkající se zakázaných nebezpečných položek a místních bezpečnostních opatření ohledně Covid-19. Ryanair nemůže zajistit s těmito požadavky, cestující se proto musí alespoň 90 minut před odletem dostavit na pokladně Ryanair na letišti odletu, aby mohlo být provedeno prohlášení o shodě. Dne 17. 2. 2022 pak byla částka 55 EUR vyplacena jako refundace, a to poté, co ji zákazník dne 3. 7. 2021 zaplatil.

Ze stejnopisu notářského zápisu č. NZ 1413/2022, N 1547/2022 sepsaného dne 5. 10. 2022 JUDr. Lucíí Vaňkovou, notářkou se sídlem v Praze, bylo zjištěno, že Mgr. Petr Hradil, zástupce žalobkyně, za účasti J.K., požádal uvedenou notářku o osvědčení stavu internetových stránek ke dni 27. 9. 2022, a to o:

- průběhu nákupu letenky u Ryanair na trase Dublin - Praha na den 14. 11. 2022 pro 1 dospělého, s odletem v 19:45 hodin, bylo zjištěno, že poté, co byla zvolena možnost vybrat si místa k sezení později a nikoli v průběhu koupě letenky, byl zákazník upozorněn, že v případě, že bude pokračovat bez sedadla, vyhne se sezení uprostřed, v případě otálení nemusí dostat místo k sezení, které chce a pozdější zakoupení sedadla bude pravděpodobně dražší. Na horní liště je vedle nabídky Nejčastější dotazy a kontakt rovněž k výběru odkaz „Poplatky“; tato nabídka je k dispozici v průběhu celého procesu koupě. Dále je uvedeno, že v případě, že si zákazník nevybere sedadla, bude se moci odbavit pouze 24 hodin před odletem a sedadlo bude přiděleno náhodně (viz. příloha č. 16). Poté, co se zákazník dostane přes jednotlivé volby příplatkových služeb k celkové částce k zaplacení 41,49 EUR (Příloha č. 17) a přejde o sekce platby platební kartou, po zadání údajů z platební karty naskočí informační linka, že další informace o garantovaném směnném kurzu společnosti Ryanair se dozvíte v Obchodních podmínkách. Celková částka k zaplacení se změní na 42,17 EUR (původní měna) a uvedeno je, že celková cena k zaplacení činí 1 106,61 Kč; garantovaný směnný kurz činí 1 EUR = 26,2416 CZK (Příloha č. 18).

- průběhu nákupu letenky u Ryanair na trase London - Brno na den 22. 11. 2022 pro 1 dospělého, s odletem v 6:40 hodin, bylo zjištěno, že poté, co byla zvolena možnost vybrat si místa k sezení později a nikoli v průběhu koupě letenky, byl zákazník upozorněn, že v případě, že bude pokračovat bez sedadla, vyhne se sezení uprostřed, v případě otálení nemusí dostat místo k sezení, které chce a pozdější zakoupení sedadla bude pravděpodobně dražší. Na horní liště je vedle nabídky Nejčastější dotazy a kontakt rovněž k výběru odkaz „Poplatky“; tato nabídka je k dispozici v průběhu celého procesu koupě. Dále je uvedeno, že v případě, že si zákazník nevybere sedadla, bude se moci odbavit pouze 24 hodin před odletem a sedadlo bude přiděleno náhodně (viz. příloha č. 26). Poté, co se zákazník dostane přes jednotlivé volby příplatkových služeb k celkové částce k zaplacení 25,99 liber (Příloha č. 27) a přejde o sekce platby platební kartou, po zadání údajů z platební karty naskočí informační linka, že další informace o garantovaném směnném kurzu společnosti Ryanair se dozvíte v Obchodních podmínkách. Celková částka k zaplacení se změní na 26,42 liber (původní měna) a uvedeno je, že celková cena k zaplacení činí 768,76 Kč; garantovaný směnný kurz činí 1 libra = 29,0975772 CZK (Příloha č. 28) a poplatek za zpracování karty činí 0,43 liber (s dovětkem, že jde o poplatek ve výši 1,65 % za zpracování karty).

- průběhu nákupu letenky u Ryanair na trase London - Ostrava na den 4. 10. 2022 pro 1 dospělého, s odletem v 6:25 hodin, bylo zjištěno, že poté, co byla zvolena možnost vybrat si místa k sezení později a nikoli v průběhu koupě letenky, byl zákazník upozorněn, že v případě, že bude pokračovat bez sedadla, vyhne se sezení uprostřed, v případě otálení nemusí dostat místo k sezení, které chce a pozdější zakoupení sedadla bude pravděpodobně dražší. Na horní liště je vedle nabídky Nejčastější dotazy a kontakt rovněž k výběru odkaz „Poplatky“; tato nabídka je k dispozici v průběhu celého procesu koupě. Dále je uvedeno, že v případě, že si zákazník nevybere sedadla,

bude se moci odbavit pouze 24 hodin před odletem a sedadlo bude přiděleno náhodně (viz. příloha č. 36). Poté, co se zákazník dostane přes jednotlivé volby příplatkových služeb k celkové částce k zaplacení 28,49 liber (Příloha č. 37) a přejde o sekce platby platební kartou, po zadání údajů z platební karty naskočí informační linka, že další informace o garantovaném směnném kurzu společnosti Ryanair se dozvíte v Obchodních podmínkách. Celková částka k zaplacení se změní na 28,96 liber (původní měna) a uvedeno je, že celková cena k zaplacení činí 742,67 Kč; garantovaný směnný kurz činí 1 libra = 29,0975772 CZK (Příloha č. 38) a poplatek za zpracování karty činí 0,47 liber (s dovětkem, že jde o poplatek ve výši 1,65 % za zpracování karty).

- průběhu nákupu letenky u Ryanair na trase Paris - Prague na den 30. 9. 2022 pro 1 dospělého, s odletem v 17:25 hodin, bylo zjištěno, že poté, co byla zvolena možnost vybrat si místa k sezení později a nikoli v průběhu koupě letenky, byl zákazník upozorněn, že v případě, že bude pokračovat bez sedadla, vyhne se sezení uprostřed, v případě otálení nemusí dostat místo k sezení, které chce a pozdější zakoupení sedadla bude pravděpodobně dražší. Na horní liště je vedle nabídky Nejčastější dotazy a kontakt rovněž k výběru odkaz „Poplatky“; tato nabídka je k dispozici v průběhu celého procesu koupě. Dále je uvedeno, že v případě, že si zákazník nevybere sedadla, bude se moci odbavit pouze 24 hodin před odletem a sedadlo bude přiděleno náhodně (viz. příloha č. 46). Poté, co se zákazník dostane přes jednotlivé volby příplatkových služeb k celkové částce k zaplacení 138,49 EUR (Příloha č. 47) a přejde o sekce platby platební kartou, po zadání údajů z platební karty naskočí informační linka, která není v printscreenu zcela viditelná. Celková částka k zaplacení se změní na 140,78 EUR (původní měna) a uvedeno je, že celková cena k zaplacení činí 3694,29 Kč; garantovaný směnný kurz činí 1 EUR = 26,2416 CZK (Příloha č. 48) a poplatek za zpracování karty činí 02,29 EUR (s dovětkem, že jde o poplatek ve výši 1,65 % za zpracování karty). Z Potvrzení o existenci žalobkyně byla zjištěna její právní osobnost; listina byla vystavena Úřadem Registrace společností. Společnost Ryanair byla založena v roce 1984 a jejím sídlem je Dublin, Irsko.

Z výpisu z obchodního rejstříku žalované ke dni 21. 6. 2021 byla rovněž zjištěna její právní osobnost. Žalovaná byla založena k 17. 4. 2012, jejím sídlem je Brno. Statutárním orgánem žalované je rada jednatelů, jednatelem třídy A je mimo jiné Oliver Dlouhý.

Z dopisu ze dne 11. 6. 2021 zasláního právním zástupcem žalobkyně právnímu zástupci žalované bylo zjištěno, že jeho obsahem je předžalobní výzva ve smyslu § 142a odst. 1 o.s.ř., který se týká jednání popsaného žalobkyní v žalobě v této právní věci.

Z článku Ryanair jsou nejhorší aerolinky, ukázal průzkum ze dne 20. 12. 2019 dostupného na <http://www.novinky.cz/cestovani/clanek/ryanair-jsou-nejhors-i-aerolinky-ukazal-pruzkum-40307810> bylo zjištěno, že v časopise Which? bylo zveřejněno hodnocení produktů a služeb, v němž Ryanair byl vyhodnocen spotřebiteli v kategoriích komfort sedadel, nápoje a občerstvení, zákaznická péče nebo i prostředí letadlových kabin jako nejhorší na světě.

Z článku Zbytečné doplatky, špatné jídlo. Ryanair jsou opět nejhoršími aerolinkami ze dne 20. 12. 2019 dostupného na http://www.idnes.cz/ekonomika/zahranicni/pruzkum-aerolinek-ryanair-british-airways-zakaznicky-servis-sluzby.A191219_130354_eko-zahranicni_maz bylo zjištěno, že i iDnes komentoval výsledky publikované v časopise Which? s tím, že jde o nejhorší aerolinky na světě, v kategorii letů a krátkou vzdálenost již po sedmé v řadě. Zákazníkům mají vadit zbytečné doplatky či nevyhovující jídlo. Má se jednat o hodnocení 6,5 tisíce turistů.

Z článku Kolik si účtují aerolinky za dodatečné poplatky? (bez data uveřejnění) dostupného na <http://www.letejte.cz/1587/kolik-si-uctuji-aerolinky-za-dodatecne-poplatky/> bylo zjištěno, že článek popisuje „triky“ nízkonákladové dopravy spočívající v účtování skrytých poplatků

(příplatkových služeb) k lacinější letence; těm by se bylo možné podle autora článku vyhnout, pokud by zákazník pořádně četl. Poplatky jsou totiž „rafinovaně schované“.

Z článku Letenky za eurocent s několika „ale“ ze dne 3. 4. 2008 dostupného na <http://www.mesec.cz/clanky/letenky-za-euro-cent-s-nekolika-ale/> bylo zjištěno, že článek upozorňuje na možná negativa nízkonákladového cestování, v rámci příkladu, že nízká cena letenky je vykoupena cestováním pouze s jedním příručním zavazadlem je výslovně odkazován Ryanair jako „typický příklad“ dopravce, který takto ceny letenek nabízí. Musí být splněna podle autora článku rovněž další předpoklady s tím, zavazadla a odbavení předem jsou uvedeny jako skryté poplatky, které zájemce o levnou letenku snadno přehlédne.

Z článku Ryanair koupí do konce roku až 200 letadel. Nebo žádné ze dne 13. 10. 2009 dostupného na http://www.lidovky.cz/byznys/ryanair-koupi-do-konce-roku-az-200-letadel-nebo-zadne.A091013_203135_ln-doprava_mev bylo zjištěno, že se šéf Ryanair Michael O'Leary vyjádřil k reportáži BBC, že Ryanair na svých internetových stránkách uvádí zavádějící informace a účtuje si skryté poplatky tak, že „máme spoustu poplatků, ale žádné nejsou skryté.“

Z článku Průzkum: Nízkonákladové aerolinky jsou pro rodinu dražší než ty klasické (bez data uveřejnění) dostupného na <http://vikend.ihned.cz/c1-55768840-pruzkum-nizkonakladove-aerolinky-jsou-pro-rodinu-drazsi-nez-ty-klasicke> bylo zjištěno, že ten komentuje výsledky britského srovnávacího webu idealo.co.uk porovnávajícího ceny letenek deseti aerolinek na konkrétních trasách pro čtyřčlennou rodinu s výsledkem, že nízkonákladové aerolinky nemusí nabízet ty nejlevnější letenky pro tento typ zákazníka.

Z článku Skryté poplatky u Ryanair mohou cestu velmi prodražit (bez data uveřejnění) dostupného na <http://abeceda-cestovani.cz/skryte-poplatky-u-ryanair-mohou-cestu-velmi-prodrazit/> bylo zjištěno, že v článku je uvedeno, že Ryanair je nechvalně známa mezi cestujícími svými poplatky, přičemž článek upozorňuje vedle „již delší dobu zavedených poplatků“, na nové poplatky (kompenzační poplatek, poplatek za administrativní zpracování objednávky letenky, poplatek za změny v rezervaci). Ryanair má být lídrem v zavádění poplatků, i přesto ale počet cestujících roste a jsou otevírány nové destinace.

Z článku Ryanair už v Španielsku nemůže vybrat poplatky navíc za příruční batožinu. Obmedzuje totiž práva cestujících (bez data uveřejnění) na <http://refresher.cz/77582-Ryanair-uz-v-Spanielsku-nemoze-vyberat-poplatky-navyse-za-prirucnu-batozinu-Obmedzuje-totiz-prava-cestujucich> bylo zjištěno, že španělský soud rozhodl o tom, že poplatek za příruční zavazadlo je zneužívacím ujednáním a Ryanair jej nesmí účtovat.

Z článku Ryanair dostal pokutu za skryté poplatky ze dne 20. 3. 2013 dostupného na <http://www1.pluska.sk/spravy/peniaze/ryanair-dostal-pokutu-skryte-poplatky> bylo zjištěno, že Ryanair dostal pokutu za skryté poplatky a různé příplatky při koupi letenek přes internet s tím, že celková cena letenek nebyla při nákupu jasná, spotřebitelé neměli možnost opravit chyby před dokončením rezervace, bylo těžké navázat kontakt se společností a informace byly pouze v angličtině. Holandský úřad pro ochranu spotřebitelů měl Ryanair vytknout, že spotřebitelé platí mnohem vyšší sumu, než bylo na letence uvedené, jelikož Ryanair na svých internetových stránkách nabízí letenky, které neobsahují všechny předvídatelné a nevyhnutelné náklady. Současně úřad uvedl, že Ryanair již proces rezervace upravil a poskytuje již přesné údaje o cenách letenek.

Z článku Ryanair dostal pokutu za skryté poplatky ze dne 23. 4. 2013 dostupného na <https://www.poistenie.sk/ryanair-dostal-pokutu-za-skryte-poplatky> bylo zjištěno, že italský

antimonopolní úřad udělil Ryanair pokutu za nesplnění závazku zpřehlednit proces nákupu letenek přes internet, ty by přitom měly být od počátku jasně a jednoznačně vyjadřovat konečnou cenu. Ryanair přitom zavedl v období od 1. 12. 2012 do 7. 2. 2013 na konci procesu rezervace poplatek za zpracování platby vícero druhů platebních karet.

Z článku „Ryanair opět neuspěl se žalobou na konkurenty“ ze dne 14. 4. 2021 dostupného na <http://www.novinky.cz/ekonomika/clanek/ryanair-opet-neuspel-se-zalobou-na-konkurenty-40357000>

bylo zjištěno, že Soud Evropské unie v Lucemburku zamítl další žalobu Ryanair, která si stěžovala na krizovou pomoc, kterou jeho konkurent SAS získal od švédského a dánského státu. V článku je uvedeno, že celkem podal Ryanair celkem 16 žalob Evropskou komisí, která pomoc schválila.

Z dopisu ze dne 2. 7. 2021 zaslaného právním zástupcem žalované právnímu zástupci žalobkyně bylo zjištěno, že žalovaná v reakci na výzvu žalobkyně ze dne 11. 6. 2021 uvedla, že žádný z žalobkyní označených výroků nepovažuje za zásah do pověsti žalobkyně či jiného práva Ryanair nebo za jiné porušení právních předpisů; jedná se naopak o výkon práva na svobodu projevu jako součást veřejné diskuse ve svobodné společnosti. T chování Ryanair je přitom zřejmé, že se snaží systematicky omezovat podnikání soutěžitelů jako je i Kiwi.com. Má tak činit prostřednictvím soukromoprávních žalob. Ostatně Ryanair má být znám tím, že podávání žalob je běžnou součástí jeho podnikání; v poslední době zamítl např. Soud EU v Lucemburku žalobu Ryanair proti Evropské komisí ohledně finančních podpor v leteckém průmyslu (Ryanair podal celkem 16 těchto žalob), nově pak Ryanair podal žalobu proti Velké Británii ohledně systému cestování do zahraničí. To je pak nezvratným důkazem toho, co lze označit termínem „sudič“. Ostatně je to Ryanair, kdo se chová nekalosoutěžně vůči Kiwi.com, když prezentuje o Kiwi.com dehonestující příspěvky na internetu a doporučuje zákazníkům, aby nevyužívali jeho služeb nebo se k zákazníkům Kiwi.com chová na letištích vyloženě šikanózně. Ryanair se snaží Kiwi.com dlouhodobě blokovat své služby, např. blokoval možnost online odbavení. Má se tedy jednat o dlouhodobou a systematickou snahu Ryanair vyloučit Kiwi.com z hospodářské soutěže. Kiwi.com si je pak vědomo skutečného záměru předžalobní výzvy, kterým je snaha Kiwi.com od dalšího poskytování svých služeb. Výzvu tak žalovaná vnímá jako součást konkurenčního boje a nikoli jako vážně míněný požadavek na řešení skutečného právního sporu. Doplnila, že pokud mohlo jednáním Kiwi.com dojít k poškození pověsti Ryanair, pak žalovaná zdůraznila, že Ryanair je mezi zákazníky vnímán velmi špatně, např. z důvodu účtování netransparentních poplatků. Ostatně ohledně poplatků, které Ryanair netransparentně prezentuje zákazníkům, lze uvést např. servisní poplatek účtovaný k ceně, kterou si zákazník zvolí v jiné měně. Přestože Kiwi.com tudíž nemá zájem na vedení rozsáhlých sporů, je připravena jednat s Ryanair v ostatních záležitostech a sporech a nepřeje si reagovat na výzvy, které jsou pouze zjevnou snahou o ovlivnění chování Kiwi.com.

Z dopisu ze dne 20. 7. 2021 zaslaného právním zástupcem žalobkyně právnímu zástupci žalované bylo zjištěno, že Ryanair sdělil Kiwi.com, že vzhledem k odmítnutí smírného vyřešení dané věci mimosoudně a omluvit se za nepravdivá tvrzení, nezbyvá žalobkyni než domáhat se svých práv soudní cestou. Žalobkyně doplnila, že nesouhlasí s názorem, že by podáváním soukromoprávních žalob omezoval třetí osoby a že je znám tím, že je podávání žalob běžnou součástí jeho podnikání. Pokud Ryanair zahájil soudní řízení, stalo se tak zásadně v důsledku porušení povinností ze strany třetí osoby, popř. skutečností, že se nepodařilo daný spor vyřešit mimosoudně, o což se klient zásadně snaží. Pokud by Kiwi.com nezasáhlo do práv Ryanair, požadavek na zdržení se by Kiwi.com neinicíoval. Záměr předžalobní výzvy přitom není odlišný od deklarovaného. Ryanair se nedopouští nekalosoutěžního jednání proti Kiwi.com či proti cestujícím.

Z článku Návrat lidí do letadel? Ryanair v červnu ztrojnásobil počet cestujících, pomohl i fotbal ze dne 5. 7. 2021 dostupného <http://zdopravy.cz/navrat-lidi-do-letadel-ryanair-v-cervnu-ztrojnásobil-pocet-cestujících-pomohl-i-fotbal-85946/> bylo zjištěno, že s ohledem na ústup pandemie covidu a světový šampionát ve fotbale přepravil Ryanair o 300 % cestujících víc než v květnu 2021.

Z článku Ryanair chce 200 milionů cestujících. Kupuje proto stovky letadel a nabere dva tisíce pilotů ze dne 13. 7. 2021 dostupného na <http://byznys.hn.cz/c1-66950750-ryanair-chce-200-milionu-cestujících-kupuje-protostovky-letadel-a-nabere-dva-tisice-pilotu> bylo zjištěno, že Ryanair plánuje navýšit počty přepravených osob do roku 2024 na 200 milionů. Chce tak navýšit už tak vysoký podíl na trhu na úkor tradičních leteckých společností.

Z článku Ryanair hlásí rekordní zisk, i v nejistém prostředí stále expanduje ze dne 20. 5. 2013 dostupného na <http://www.e15.cz/byznys/doprava-a-logistika/ryanair-hlasi-rekordni-zisk-i-v-nejistem-prostredí-stale-expanduje-989547> bylo zjištěno, že se v roce 2013 Ryanair dařilo expandovat. K zisku Ryanairu také pomohla vyšší průměrná cena letenek, která vzrostla o šest procent a vyšší počet přepravených cestujících, který se zvýšil o pět procent na 79,3 milionu. Firmě se také dařilo dál propracovávat systém extra plateb – za zavazadla, občerstvení na palubě či za pojištění, který generuje významné tržby. Příjmy aerolinek loni stouply o 13 procent na 4,88 miliardy eur. Letos má růst počtu cestujících zpomalit na tři procenta. Obsazenost letadel loni činila 82 procent.

Z výsledku vyhledávání na vyhledávači google.com ke dni 16. 6. 2022 pro sousloví „hidden fees Ryanair“ činil 1 950 000 výsledků.

Ze stejnopisu notářského zápisu č. NZ 25/2023 sepsaného dne 5. 1. 2023 JUDr. Lucíí Vaňkovou, notářkou se sídlem v Praze, bylo zjištěno, že Mgr. Petr Hradil, zástupce žalobkyně, požádal uvedenou notářku o osvědčení stavu internetových stránek, a to:

- výsledky vyhledávání na serveru google pro slova „oliver dlouhý kiwi ryanair“, kdy bylo nalezeno 268 výsledků. Článek „Zakladatel Kiwi.com Dlouhý: Dokud bude žít Ryanair, spory o peníze za zrušené lety neskončí“ dostupný na www.e15.cz byl přítom ve výsledcích vyhledávání na prvním místě.

- výsledky vyhledávání na serveru google pro slova „kiwi founder ryanair“, kdy bylo nalezeno 192 výsledků. Článek „Kiwi.com founder Long: As long as Ryanair lives, disputes will continue“ dostupný na www.news-today.com byl přítom ve výsledcích vyhledávání na čtvrtém místě.

Ze Všeobecných podmínek přepravy Ryanair, stránky 1-67 z celkem 134 dostupných na <https://www.ryanair.com/cz/cs/uzitecne-informace/centrum-pomoci/podminky> bylo zjištěno, že se tyto podmínky stejně jako smlouva o přepravě s cestujícím řídí a vykládají v souladu s právem Irsko. Součástí úpravy podmínek jsou v čl. 4 Ceny letenek, daně, taxy a poplatky, přičemž ceny letenek se vztahují pouze na přepravu z letiště odletu na cílové letiště. Cena letenky se vypočítá v souladu s tarify Ryanair platnými v den platby za cestu v konkrétních datech a dle konkrétního itineráře. Ceny letenek nezahrnují žádné jiné poplatky třetím stranám ani úhrady nákladů, které vzniknou při poskytování služeb Ryanair; ceny těchto služeb hradí Ryanair. Ceny letenek, daně, taxy a poplatky se platí v měně země odletu, pokud při platbě nebo před platbou neuvádíme jinou měnu, např. z důvodu nesměnitelnosti místní měny. Ryanair Garantuje směnný kurz platný v době provádění rezervace letenky, tento se nezmění. Pokud jej cestující nezvolí, může být vystaven negativnímu kolísání měny od okamžiku provedení rezervace do chvíle, kdy banka, která vydala cestujícímu platební kartu, transakci smění. V čl. 6 Odbavení, nástup na palubu a přidělování sedadel je upraveno přidělování sedadel. Všichni cestující se musí odbavit online v sekci „Moje

rezervace“ a vytisknout si palubní lístek s výjimkou programu Flexi plus...Jakmile se cestující odbaví online, může si svůj palubní lístek kdykoli vytisknout nebo stáhnout, a to až do dvou hodin před každým plánovaným časem odletu. Zákazníkům, kteří se nepřihlásí online ve lhůtě 2 dny až dvě hodiny před plánovaným letem, bude účtován poplatek za letištní odbavení ve výši stanovené v Tabulce poplatků. Aby byla zajištěna bezpečnost vaše, vašich spolucestujících a naší posádky, musí se cestující odbavit osobně. V čl. 6.2.7. je uvedeno, že pokud byl let zakoupen prostřednictvím zprostředkovatele třetí strany, který není Ryanaiem oprávněn používat webové stránky Ryanair nebo aplikace k nabízení našich letů k prodeji, a který tak porušuje podmínky používání webových stránek Ryanair, existuje možnost, že nebude moct být zákazník odbaven online tam, kde zákazník let zakoupil. Podle čl. 6.2.8. pokud provedl zákazník rezervaci prostřednictvím neoprávněného zprostředkovatele, musí se jako zákazník „ověřit“, a to online do 120 minut před plánovaným odletem za poplatek 0,35 EUR nebo zdarma na příslušné pokladně, a to alespoň 120 minut před odletem. Podle čl. 6.2.10. bude emailová adresa, kterou poskytl Ryanair neoprávněný zprostředkovatel, nahrazena emailovou adresou poskytnutou zákazníkem. Součástí Všeobecných podmínek Ryanair je rovněž část věnovaná poplatkům, a to volitelným (str. 61 a další), a to vždy jejich výše pro připlacení online a po rezervaci/letišť - např. sedadla s extra prostorem pro nohy, přední sedadla, běžné sedadlo, povinná místa pro rodinu (dospělý cestující s dětmi mladšími 12 let (kromě kojenců), poplatek za odbavení na letišti 55 EUR, poplatek za kojence na jednosměrném letu, poplatek za platbu kartou (procento z celkové hodnoty transakce, která závisí na způsobu platby a na místě, kde se nacházejí poskytovatelé platebních služeb) aj.

Ze str. 72 výroční zprávy žalobkyně za rok 2020 bylo zjištěno, že žalobkyně se potýkala s v roce 2020 výzvám ze strany regulačních orgánů a zákazníků v důsledku zpoždění se zpracováváním náhrad a své politiky nabízení cestovních poukázek realizované v mezidobí, a to jako důsledku krize v důsledku pandemie covid-19.

Z prezentace nazvané Czech Media Invest E15.cz vypracované společností CZECH NEWS CENTER a.s. (vydavatelem) bylo zjištěno, že společnost vydává deník E15; obsah je rovněž vydáván na internetu na stránkách e15.cz. Jde přitom o jeden z pěti největších webů v Česku s tím, že online verze deníku má čtenost 1,02 milionu reálných uživatelů za měsíc a 5,13 milionu zobrazených stránek za měsíc. Deník E15 má svůj účet i na Facebooku s 46 864 uživateli a na Instagramu s 2 786 uživateli. Deník nabízí tzv. online brand story, tj. obsahovou spolupráci, kdy je prezentován rozsáhlý článek na určitou společnost; ten je umístěn do redakční sekce Brandstory, má promo na sociálních sítích. Je možné rovněž obsahově spolupracovat na článku z businessu společnosti, a to za odměnu. V případě tištěné verze je celkový denní náklad 11 884 kusů se čteností 67 000 osob; tištěná verze stojí 10 Kč. Z přílohy označené jako Ceník inzerce – Cílová skupina E15 pak plyne, že průměrný prodaný náklad deníku E15 činí 13 423 ks a čtenost činí 64 000 čtenářů.

Z rozhovoru s Oliverem Dlouhým zveřejněném na portálu newstream.cz dne 29. 4. 2022, jenž je dostupný na následujícím odkazu: <https://www.newstream.cz/zpravy-z-firem/oliver-dlouhy-sef-kiwi-kazdy-tyden-slavime-rekord-lide-zase-zacali-letat> bylo zjištěno, že Oliver Dlouhý, jednatel žalované, poskytl rozhovor, kde se vyjadřuje k aktuálním tématům, kterým se Kiwi.com v době pandemie nemoci covid-19 věnuje. Mimo jiné se odpovědi na otázku redaktora, že služby navíc se staly středobodem souboje Kiwi.com s některými aerolinkami, např. s Ryanair, ale i jinými, kdy je aerolinky chtějí poskytovat samy a brát za ně provize, což jim Kiwi.com bere. Na dotaz, jaký je stav bitvy, odpověděl Oliver Dlouhý, že „s většinou aerolinek, s nimiž Kiwi.com spolupracuje, má korektní vztahy. Potom je ale několik společností, které si myslí, že jsou jediní na světě. Kiwi.com však poskytuje zákazníkům vyšší přidanou hodnotu, a to je cíl.“ Na otázku, zda je s Ryanair vedena v současnosti nějaká debata, či zda je dohlednu nějaká dohoda, uvedl, že „oni se nikdy s nikým nebavili. Vyjednávání probíhá formou právních deklarácí. Oni se naučili znásilňovat evropskou

legislativu. Nejsme zdaleka jediní, na kterých se to snaží praktikovat. Každé firmě, která prodává letenky, už přišlo několik dopisů od Ryanair. Není to náš způsob hry, ale pokud takto tu hru hrají, jsme nuceni ji s nimi hrát.“

Z rozhovoru s Oliverem Dlouhým zveřejněném v Hospodářských novinách a na portálu ihned.cz, jenž je dostupný na následujícím odkazu: <https://archiv.hn.cz/c1-67081440-aerolinky-se-tvari-ze-je-zakaznik-hloupny-my-jsme-na-tom-nejlip-v-historii-rika-oliver-dlouhy-o-kiwi-com> bylo zjištěno, že se Oliver Dlouhý vyjadřoval ke stavu cestování v době po ústupu pandemie nemoci covid-19, mimo jiné uvedl k dotazu redaktora, jak to dopadlo se spory Kiwi.com s Ryanair a Southwest Airlines, kteří se oba měli snažit zabránit prodávat jejich letenky, že „u Ryanairu dal soud za pravdu nám“. Se Southwestem jsme udělali mimosoudní dohodu a aktuálně je neprodáváme.“

Z článku 15 nejhorších leteckých společností na světě ze dne 5. 9. 2019 dostupného na <https://www.newsweek.com/worst-airlines-1420515> bylo zjištěno, že na základě rozsáhlé databáze letových statistik a desítek tisíc názorů zákazníků byly dopravci podrobeni hodnocení v kategoriích časová náročnost, kvalita služeb během letu a vyřizování reklamací zrušených a zpožděných letů, přičemž Ryanair se umístila v žebříčku jako 5 z 15 nejhůře hodnocených leteckých společností v celosvětovém průzkumu AirHelp.

Z článku Cestující hodnotí Ryanair jako nejhorší leteckou společnost, British Airways nezaostává ze dne 19. 12. 2019 dostupného na <https://www.which.co.uk/news/article/passengers-rate-ryanair-worst-airline-with-british-airways-not-far-behind-arUZ/Z5e8k1zN> bylo zjištěno, že British Airways a Ryanair obsadily dvě ze tří nejhorších míst v žebříčku Which? Travel's každoročního průzkumu leteckých společností s tím, že cestující byli zklamáni hlavně z tzv. „doplňků“, které se cítili povinni si koupit. Jednalo se hodnocení kategorií jako nástup na palubu, pohodlí sedadel, jídlo a nápoje, prostředí v kabině a zákaznický servis. Za doplňky jsou pak označovány prvky letu, které byly dřív zahrnuty v ceně každé letenky, ale nyní se musí platit zvlášť. Ryanair je jedinou velkou leteckou společností, která nyní zpoplatňuje vzetí příručního zavazadla na palubu. Mnozí cestující se kvůli těmto „doplňkům“ cítí ošizeni.

Z článku Proč jsou skryté poplatky společnosti Ryanair podvodem ze dne 2. 6. 2021 dostupného na <https://www.yorkshirepost.co.uk/news/opinion/letters/why-ryanairs-hidden-charges-are-a-rip-off-yorkshire-post-letters-3257270> bylo zjištěno, že autor článku Mike Lacey vyjadřuje nespokojenost nad tím, že si nyní musí za příplácet za služby, které byly dříve součástí ceny letenky.

Z článku Cestující společnosti Ryanair vyhrožují žalobou ve výši 315 milionů liber za „skryté“ poplatky ze dne 5. 6. 2016 dostupného na <https://www.newsweek.com/ryanair-customers-threaten-ps316-million-legal-case-460422> bylo zjištěno, že Ryanair by mohl být žalován absolventem Cambridgeské univerzity a zakladatelem platformy Casehub o odškodnění ve výši 315 milionů liber pro porušení práv cestujících jakožto spotřebitelů.

Z článku Ryanair posouvá dodatečné poplatky do nových výšin ze dne 1. 10. 2020 dostupného na <https://www.thetimes.co.uk/article/ryanairs-hidden-extras-made-it-2-6bn-last-year-krnb72xtz> bylo zjištěno, že Ryanair vydělal podle uvedené zprávy v roce 2019 na doplňkových službách téměř 2,6 miliardy liber, příjmy z prodeje jiných položek než letenek tak vzrostly téměř o třetinu a vydělává více než kterákoli jiná letecká společnost mimo USA. Velká část z celkové částky vznikla díky poplatkům za přednostní nástup do letadla a rezervace sedadel. Ryanair čelí kritice kvůli své politice obsazování sedadel s tvrzením, že usazuje skupiny odděleně, pokud si nezaplatí určitá sedadla, což Ryanair popírá. Ryanair k tomu uvedl, že všechny doplňkové služby jsou pro spotřebitele volitelné a nabídka jeho produktů a ceny jsou plně transparentní.

Z článku Ryanair dostal pokutu za nevhodné chování u litevského soudu ze dne 5. 11. 2019 (nyní již nedostupného) bylo zjištěno, že Ryanair dostala pokutu 5 000 EUR od soudu v Litvě za nevhodné chování během soudního řízení a zneužívání procesních práv v průběhu řízení, opakovaně měl měnit procesní taktiku, vyjádření, ignoroval soudní jednání aj.

Z článku Ušetřete za cestování. Letenky se dají sehnat za pár korun ze dne 30. 7. 2019 dostupného na <https://www.podnikmag.cz/usetrete-za-cestovani-letenky-se-daji-sehnat-za-par-korun/> bylo zjištěno, že čtenáři byli informováni, že by měli vždy posuzovat výhodnost nabídky cestování letadlem, jelikož by je mohly zaskočit skryté poplatky a ve výsledku zaplatí víc než za běžný let. Jsou dány tipy, na co si dát pozor a nenaletět.

Z článku uveřejněného dne 17. 6. 2019 na travel blogu Spolu cestou „Ryanair – jak zbytečně neplatit navíc!“ dostupného na <https://www.spolucestou.cz/ryanair-jak-zbytecne-neplatit-navic/> bylo zjištěno, že autorka blogu dává tipy a předkládá vlastní zkušenosti s cestováním nízkonákladovými aerolinkami, zejm. u Ryanair s tím, že je třeba nezapomenout na ostražitosť, jinak člověk může nakonec zaplatit až dvojnásobek. Autorka článku vyjadřuje údiv nad některými poplatky, zejm. v souvislosti s odbavením, přednostní nástup do letadla, za sezení s osobami v rámci jedné rezervace, za sezení vedle svého dítěte. Autorka dále vyjadřuje názor, že se Ryanair nemusí snažit o dobrou pověst, jelikož jsou jedni z nejlevnějších a naprostá většina cestujících s nimi poletí znovu, i když nebudou úplně spokojeni.

Z článku 9 Poplatků společnosti Ryanair a jak se jim vyhnout ze dne 26. 10. 2020 (nyní již nedostupného) na www.tripsavvy.com bylo zjištěno, že stejně jako všechny nízkonákladové letecké společnosti i Ryanair udržuje nízké náklady tím, že obvykle účtuje poplatky navíc, žádá však nehromadí poplatky tak jako Ryanair. Článek uvádí jejich přehled, současně je srovnává s EasyJet.

Z článku Ryanair pochybil, když do počáteční ceny nezahrnul dodatečné poplatky, prohlásil Nejvyšší soud EU ze dne 23. 4. 2020 dostupného na <https://www.reuters.com/article/ryanair-eu-prices-idUSL5N2CB30A> bylo zjištěno, že Ryanair inzeroval cenu, která se v pozdějších fázích rezervačního procesu zvyšovala kvůli dodatečným poplatkům, avšak italské soudy označily popsanou praxi, když Ryanair nezahrnuje příplatky do původních cen online letenek, za nesprávnou, resp. nezákonnou.

Ze stejnopisu notářského zápisu sp. zn. NZ 312/2022 sepsaného dne 2. 5. 2022 Mgr. Klárou Janulíkovou, notářkou v Brně, bylo zjištěno, že notářka osvědčila skutkový děj, kterým je internetové objednání letenek na internetových stránkách společnosti Ryanair a Kiwi.com a o zjištění stavu věci - obsahu těchto internetových stránek dne 20. 4. 2022. Pro účely projednávané právní věci pak soud zjišťuje skutkový stav pouze v části osvědčení pod bodem II. kdy se týká internetových stránek ryanair.com, konkrétně o průběhu nákupu letenky u Ryanair na trase London - Brno na den 31. 5. 2022 s odletem v 18:30 hodin pro 1 dospělého a zpáteční let na trase Brno - London dne 14. 6. 2022 pro 1 dospělého, s odletem v 21:55 hodin, bylo zjištěno, že poté, co zákazník zvolil tarif Value (cestujte nalahko) za 27,09 liber, dospěl se k nabídce volby preferovaného sedadla buď 1 - sedněte si, kde chcete, nebo 2 - vyberte si sedadla později. Zákazník upozorněn, že v případě, že bude pokračovat bez sedadla, vyhne se sezení uprostřed, odbavení bude moci provést již 60 dní před odletem a může si sedadlo vybrat. Vybrána byla volba 2 (sedadlo nebylo vybráno). Nabízena byla dále zavazadla s tím, že v sazbě Value je jedno menší zavazadlo zdarma; další zavazadla příplácena nebyla. Celková částka k zaplacení činila stále 27,09 liber obousměrně. Zákazník byl dále vyzván k uvedení kontaktních údajů a volbě pojištění (nebylo zvoleno). Celková částka k zaplacení činila 27,09 liber obousměrně. Dále se zákazník dostal

k platební bráně, kde měl zadat údaje o své kreditní kartě s tím, že pro osobu zákazníka naskočila informační linka, že další informace o garantovaném směnném kurzu společnosti Ryanair se dozvíte v Obchodních podmínkách (ty je pak hypertextovým odkazem). Celková částka k zaplacení je nadále 27,09 liber (původní měna) a uvedeno je, že celková cena k zaplacení činí 847,01 Kč; garantovaný směnný kurz činí 1 libra = 21,2665295 CZK (Příloha č. 11). Pokud si zákazník chce přečíst více o garantovaném směnném kurzu, je v nabídce scrollovací okno. Kliknutím na tlačítko Zaplatit pak zákazník potvrzuje, že si přečetl a přijímá, Všeobecné podmínky přepravy společnosti RYANAIR včetně postupu při uplatňování nároků EU261, Podmínky používání webových stránek a prohlášení o ochraně osobních údajů a dále potvrzení související s opatřeními v boji s covid-19 (Příloha č. 13). Po zaplacení naskočí stránka, že rezervace je potvrzena s tím, že potvrzení bylo zasláno na emailovou adresu, kterou zákazník uvedl Příloha č. 14). Z výpisu z účtu 1200626010/3030 bylo zjištěno, že z účtu byla stržena částka 847,01 CZK ve prospěch RYANAIR. Z článku Ryanair musí jasněji informovat o plné ceně letenky - soud EU ze dne 23. 4. 2020 dostupného na <https://www.reuters.com/article/ryanair-eu-prices/ryanair-must-be-clearer-about-full-ticket-price-eu-court-idUKL5N2CB30A> bylo zjištěno, že článek informuje o výsledku řízení u Nejvyššího soudu EU, který rozhodl, že Ryanair musí informovat při zobrazování nabídek na svých internetových stránkách o plné ceně letenky. Kritizována byla skutečnost, že ceny nezahrnují DPH u vnitrostátních letů a poplatky za odbavení a platby kreditní kartou. Pokud jsou platby nevyhnutelné, měly by být uvedeny před tím, než zákazník zahájí proces rezervace. Nepovinné příplatky k ceně mohly být ponechány až na začátek rezervačního procesu. Poplatek za použití kreditní karty byl shledán jako nevyhnutelným a měl být uveden v počáteční nabídce, poplatek za odbavení pak je třeba uvádět, pokud neexistuje alespoň jedna možnost odbavení zdarma.

Z článku Pověst Ryanairu se zhoršila. Může si za to sám ze dne 7. 6. 2019 dostupného na <https://spotrebitele.dtest.cz/clanek-7387/povest-ryanairu-se-zhorsila-muze-si-za-to-sam> bylo zjištěno, že časopis dTest v čísle 7/2022 informoval o výsledcích průzkumu spotřebitelské organizace Which?, v nichž bylo hodnoceno skoro 8 000 aerolinek, přičemž Ryanair byl z nich zdaleka nejhorší. Spokojeno s ní bylo pouze 40 % zákazníků. Důvodem nespokojenosti nejsou zjevně přísná omezení pro zavazadla a agresivní obchodní praktiky, ale opožděné a zrušené lety a nedostatečná péče o cestující.

Z rozsudku Zemského soudu v Berlíně ze dne 1. 10. 2020, sp. zn. 91 O 101/18 bylo zjištěno, že žalobce Spolkový svaz spotřebitelských center a spotřebitelských organizací uspěl s žalobou proti Ryanair, které bylo uloženo, aby se zdržela při obchodním styku se spotřebiteli, kteří mají obvyklé bydliště v Německu, uvádění nebo zadávání cen v britských librách při rezervaci letů na internetových stránkách ryanair.de a/nebo ryanair.com, aniž by před tím informoval spotřebitele o výměně měny, pokud se tak děje v souladu s přílohami K 1 (2/6) a K 2., a/nebo nezobrazení nebo neumožnění zobrazení poplatku, který se má použít na určitý požadovaný poplatek za směnu měny, a/nebo neuvedení referenční hodnoty směnného kurzu použitého pro směnu měny, pokud se tak děje v souladu s přílohami K 1 (2/6) a K 2. Přílohy připojeny sice nejsou, ale z obsahu rozhodnutí je zřejmé, co je jejich obsahem. Podstatou je skutkové zjištění, že až v procesu platby po zadání německé kreditní karty se na rezervační stránce náhle a bez jakéhokoli označení zobrazila cena 72,16 EUR, ačkoli do té doby byl zákazník informován o ceně 60,17 GBP; na tuto částku však po přepočítání v měnové kalkulačce připadalo pouze 67,93 EUR. Doplněno je, že zákazník je po zadání údajů o své kreditní kartě informován o tom, kolik mu bude z karty strženo, má možnost rozkliknout si odkaz pro více informací. Současně je informován o tom, že může směnný kurz odmítnout, pokud odstraní zaškrtnutí, ale současně je mu doporučeno, aby tak nečinil. Popsanou praktiku soud vyhodnotil jako porušení čl. 23 nařízení 1008/2008.

Z tabulky poplatků žalobce bylo zjištěno, že mezi volitelné poplatky žalobce řadí mimo jiné sedadla s extra prostorem pro nohy, povinná místa pro rodinu, poplatek za opětovné vystavení palubního lístku, poplatek za odbavení na letišti, poplatek za kojence aj. V případě zavazadel je pak malá taška zdarma, a to při odbavení online, tak při odbavení na letišti, zpoplatněny jsou zavazadla větších rozměrů.

Z článku Pověst Ryanairu se zhoršila. Je nejhorší ze všech aerolinek ze dne 12. 6. 2019 dostupného na <https://www.nasepenize.cz/povest-ryanairu-se-zhorsila-je-nejhors-ze-vsech-aerolinek-329377> bylo zjištěno, že bylo opět komunikováno o výsledcích spotřebitelského organizace Which?, v nichž bylo hodnoceno skoro 8 000 aerolinek, přičemž Ryanair byl z nich nejhorší. Spokojeno s ní bylo pouze 40 % zákazníků. Důvodem nespokojenosti nejsou zjevně přísná omezení pro zavazadla a agresivní obchodní praktiky, ale opožděné a zrušené lety a nedostatečná péče o cestující.

Z článku Ryanair přijme až dva tisíce pilotů. Chce expandovat na úkor oslabené konkurence ze dne 13. 7. 2021 dostupného na <https://www.e15.cz/galerie/byznys/doprava-a-logistika/229998/ryanair-prijme-az-dva-tisice-pilotu-chce-expandovat-na-ukor-oslabene-konkurence?foto=0> bylo zjištěno, že o Ryanair je komunikováno opět v souvislosti s výsledky ve spotřebitelském časopise Which? s tím, že nemá u zákazníků nejlepší pověst, a byla několikrát po sobě hodnocena jako nejhorší letecká společnost; výjimkou nebyl ani rok 2020. Cestující dali v průzkumu Ryanairu v kategoriích hodnotících pohodlí sedadel, jídla a pití nebo prostředí kabiny nejnižší známku ze všech hodnocených dopravců. Do hodnocení se také promítla neochota Ryanairu vracet peníze v případě, že byl let zrušen, což bylo v pandemickém roce významné kritérium. Vrácení peněz od Ryanairu trvalo podle průzkumu více než tři měsíce, tedy až po zákonné lhůtě. Which? navíc zjistila, že Ryanair nevrátil peníze 2,3 milionu britských zákazníků, kteří nemohli svou letenku využít kvůli zániku cestování. Mezi úspěchy lze pak zařadit zvýšení množství přepravených zákazníků za červen, což je v porovnání s květnovými čísly nárůst o 300 procent.

Z článku uveřejněného dne 5. 1. 2019 novinami The Guardian „Ryanair ranked 'worst airline' for sixth year in a row“ dostupného na <https://www.theguardian.com/business/2019/jan/05/strike-hit-ryanair-ranked-worst-airline-for-sixth-year-in-a-row> bylo zjištěno, že o Ryanair je komunikováno opět v souvislosti s výsledky ve spotřebitelském časopise Which? s tím, že byla již šestým rokem po sobě hodnocena jako nejhorší letecká společnost pro lety na krátké vzdálenosti. Spotřebitelská skupina tvrdí, že Ryanair obelhává cestující skrytými náklady. Cestující dali v průzkumu Ryanairu v kategoriích hodnotících nástup na palubu, pohodlí sedadel, jídlo a nápoje a prostředí v kabině. Přestože se Ryanair snaží přesvědčit létající veřejnost o tom, že je lepší leteckou společností, zatím se to nepodařilo. Ryanair si poškodila pověst odmítnutím vyplacení odškodnění cestujícím postiženými stávkami.

Z printscreenu průběhu rezervace letu pro jednoho dospělého a jednoho kojence na stránkách žalobkyně ze dne 26. 10. 2022 na trase Prague - Košice s odletem v 21:00 hodin jednosměrně bylo zjištěno, že žalobkyně v okamžiku, kdy jsou cestující označeni věkem a zjistí, že některý z cestujících má pod 12 let, resp. pod 2 roky v případě kojence, tak vyskočí informační okno s tím, že žalobkyně zákazníka informuje o tom, že je třeba zaplatit poplatek za tzv. rezervované sedadlo v případě osoby doprovázející dítě mladší 2 let a dítěte mladšího 2 let, současně je vedle toho účtován i poplatek za kojence. Výběr sedadel je nutný pro jednoho dospělého a všechny děti do 12 let; děti musí sedět vždy s dospělým. V průběhu celé rezervace jsou nabízeny zákaznickovy volby výběru sedadla, pojištění, rozměrů zavazadel a současně je informován o souvisejících účtovaných poplatcích. Odkaz na Poplatky žalobkyně je v horní liště na uvedené stránce po celou dobu procesu rezervace. V případě rezervace na téže trase na 30. 10. 2022 s tímž časem odletu pouze pro jednoho

dospělého žádná informativní okna ohledně příplatků nevyskakují, současně žádné poplatky za rezervovaná sedadla či jinak vyhrazená místa účtovány nejsou.

Z internetových stránek žalobkyně ryanair.com, v sekci FAQ - Odbavení, Důležité informace k odbavení (bez data výtisku stránky) bylo zjištěno, že Ryanair informuje zákazníky, že v případě, že zakoupili let na webu třetí strany, např. prostřednictvím online cestovní kanceláře (OTA), která nemá oprávnění Ryanair používat internetové stránky Ryanair nebo aplikace k nabízení letů Ryanair k prodeji, a které tak porušují podmínky používání webových stránek Ryanair (včetně mobilní aplikace a jakýchkoli webových stránek/nebo údajů, které prochází webovou doménou na adrese ryanair.com), existuje možnost, že se cestující nebude moci odbavit online tam, kde let zakoupil. Aby byla zajištěna bezpečnost, může společnost Ryanair požadovat, aby se cestující, kteří provedli rezervaci přes OTA, odbavili osobně. Tím bude zajištěno, že budou informováni a že budou dodrženy požadované protokoly bezpečnosti, ochrany zdraví a ochrany veřejného zdraví. Cestující, kteří provedli odbavení přes OTA, se nemohou odbavit online. Odbavení na letišti je pro ně nabízeno zdarma.

Z analýzy služby www.semrush.com k URL <https://www.e15.cz/rozhovory/zakladatel-kiwi-com-dlouhy-dokud-bude-zit-ryanair-spory-o-penize-za-zrusene-lety-neskonci-1380891> bylo zjištěno, že stránka měla zaznamenat od 4/2021 celkem 2 720 návštěv, čtenář setrval na stránce průměrně 11:47 minut.

Z analýzy služby www.similarweb.com k webu www.newsy-today.com nebyly zjištěny žádné informace významné pro projednávanou věc.

Z článku „9 Ryanair Charges and How to Avoid Them“ ze dne 26. 10. 2020 dostupného na <https://www.tripsavvy.com/ryanair-charges-fees-1644055> bylo zjištěno, že čtenář byl informován o některých poplatcích účtovaných Ryanair za dodatečné služby, na které si je třeba dát podle autora článku pozor. Tyto jsou srovnávány s poplatky u easyJet.

Ze sdělení CZECH NEWS CENTER a.s. ze dne 14. 2. 2023 bylo zjištěno, že článek „Zakladatel Kiwi.com Dlouhý: Dokud bude žít Ryanair, spory o peníze za zrušené lety neskončí“ shlédlo na stránce e15.cz za dobu od jeho publikace do 30. 1. 2023 celkem 5 869 unikátních uživatelů a článek byl zobrazen 8 818 krát.

Z příspěvků žalobkyně na sociální síti Twitter ze dne 5. 10. 2020, 29. 10. 2020, 10. 11. 2020, 17. 11. 2020 bylo zjištěno, že žalobkyně sděluje svým sledujícím, že si mají letenky kupovat přímo u letecké společnosti a nikoli prostřednictvím zprostředkovatelů.

Z článku „Ryanair Fights With Booking Sites Even as It Tries to Imitate Them“ uveřejněném na <https://skift.com/2017/03/27/ryanair-fights-with-booking-sites-even-as-it-tries-to-imitate-them/>, z článku „Ryanair takes battle with Google and eDreams to Irish high Court“ uveřejněném na <https://www.theguardian.com/business/2015/dec/01/ryanair-google-edreams-legal-action-irish-high-court>, z článku „Court orders eDreams to change how it sells Ryanair flights“ uveřejněném na <https://www.travelmole.com/news/court-orders-edreams-to-change-how-it-sells-ryanair-flights/?region=uk>, z článku „Ryanair reaches settlement with Google and eDreams over ads“ uveřejněného na <https://www.independent.ie/business/ryanair-reaches-settlement-with-google-and-edreams-over-ads-36243881.html>, z článku „Ryanair sues Expedia, accusing online travel giant of illegally scraping its site to sell flights“ uveřejněném na <https://www.geekwire.com/2017/ryanair-sues-expedia-accusing-online-travel-giant-illegally-scraping-site-sell-flights/>, z článku „Expedia and Ryanair quietly settle lawsuit as online travel giant

tries to make peace with industry“ uveřejněném na <https://www.geekwire.com/2019/expedia-ryanair-quietly-settle-lawsuit-online-travel-giant-tries-make-peace-industry/>, z článku „Italian Supreme Court rules against Ryanair in favour of lastminute.com owner“ uveřejněném na <https://www.travelmole.com/news/italian-supreme-court-rules-against-ryanair-in-favour-of-lastminute-com-owner/>, z článku „lm group wins further court battle against Ryanair“ uveřejněném na <https://corporate.lastminute.com/2019/05/13/lm-group-wins-further-court-battle-against-ryanair/>, z článku „Lastminute parent claims ‘historical moment for industry’ after latest court rulings“ uveřejněném na <https://www.travolution.com/news/travel-sectors/travel-agents/lastminute-parent-claims-historical-moment-for-industry-after-latest-court-rulings/>, z článku „Skyscanner defeats Ryanair injunction claim“ uveřejněném na <https://www.brickcourt.co.uk/news/detail/skyscanner-defeats-ryanair-injunction-claim>, z článku „Ryanair fails to win injunction against Skyscanner“ uveřejněném na <https://www.irishtimes.com/business/transport-and-tourism/ryanair-fails-to-win-injunction-against-skyscanner-1.4317873>, z článku „Judge rejects Ryanair's pre-trial bid to have Skyscanner's counterclaim dismissed“ uveřejněného na <https://www.independent.ie/business/irish/judge-rejects-ryanairs-pre-trial-bid-to-have-skyscanners-counterclaim-dismissed-42220104.html>, z článku „Ryanair ‘screenscraper’ cases to be heard in Ireland“ uveřejněném na <https://www.traveldailymedia.com/ryanair-screenscraper-cases-to-be-heard-in-ireland/>, z článku „Ryanair still battling screen scraping despite relaxing rules“ uveřejněném na <https://www.independent.ie/business/irish/ryanair-still-battling-screen-scraping-despite-relaxing-rules-30185414.html>, z článku „Ryanair welcomes irish supreme court ruling on screenscraper websites“ uveřejněném na <https://otp.tools.investis.com/clients/uk/ryanair/rns/regulatory-story.aspx?cid=901&newsid=457534>, z článku „Ryanair's US ‘screenscraping’ case against Booking.com proceeds“ uveřejněném na <https://www.irishtimes.com/business/transport-and-tourism/ryanair-s-us-screenscraping-case-against-booking-com-proceeds-1.4887340>, z článku „The EU General Court hands down two judgments dismissing an airline company's challenges against decisions by the Commission approving French and Swedish measures to support airlines in the context of the covid-19 pandemic (Ryanair)“ uveřejněném na <https://www.concurrences.com/en/bulletin/news-issues/february-2021/the-eu-general-court-hands-down-two-judgments-dismissing-an-airline-company-s>, z článku „Ryanair to challenge EU court ruling on French and Swedish state aid“ uveřejněném na <https://www.theguardian.com/business/2021/feb/17/ryanair-appeal-eu-court-ruling-french-swedish-state-aid-airline-covid-bailout#:~:text=Ryanair%20has%20filed%2016%20lawsuits,that%20mainly%20benefit%20flag%20carriers>, z článku „Ryanair loses legal fight against French, Swedish airline state aid“ uveřejněném na <https://www.reuters.com/article/us-health-coronavirus-airlines-eu-aidUKKBN2AH14Q>, z článku „Ryanair loses court challenge against Finnair state aid“ uveřejněném na <https://www.reuters.com/business/aerospace-defense/eu-court-dismisses-ryanair-challenge-against-finnair-state-aid-2022-06-22/>, z článku „Ryanair loses challenge against COVID aid for Lufthansa's Austrian unit“ uveřejněném na <https://www.reuters.com/business/aerospace-defense/eu-court-rejects-ryanairs-challenge-against-state-aid-austrian-airlines-2021-07-14/>, z článku „Ryanair Loses Out in In EU Court Case Concerning Aid Provided to Finnair“ uveřejněném na <https://simpleflying.com/ryanair-loses-eu-court-case-finnair-aid/>, z článku „Michael O’Leary reveals 20pc of Ryanair tickets now sold on screenscraper websites“ uveřejněném na <https://www.independent.ie/business/irish/michael-oleary-reveals-20pc-of-ryanair-tickets-now-sold-on-screenscraper-websites-40443290.html> bylo zjištěno, že Ryanair vede soudní spory s online cestovními kanceláři, přičemž podle obsahu tiskových zpráv je Ryanair v řadě sporů neúspěšný, v části z nich zaznamenal úspěch, některá řízení byla ukončena smírně. Články jsou od roku 2014.

Z článku “Ryanair Loses Out in In EU Court Case Concerning Aid Provided to Finnair” uveřejněném na <https://simpleflying.com/ryanair-loses-eu-court-case-finnair-aid/>, z článku “Michael O’Leary reveals 20pc of Ryanair tickets now sold on screenscraper websites” uveřejněném dne 19. 5. 2021 na <https://www.independent.ie/business/irish/michael-oleary-reveals-20pc-of-ryanair-tickets-now-sold-on-screenscraper-websites-40443290.html> bylo zjištěno, že se výkonný ředitel Ryanair Michael O’Leary označuje přeprodejce za tzv. “pain in the ass” (tzv. osinu v zadku) a nemůže pochopit, proč Evropská komise a regulátoři proti nim nezasáhnou.

Z výsledku vyhledání slova „ryanair“ v oblasti judikatura za rok 2021 v databázi EUR-Lex bylo zjištěno, že je zaznamenáno celkem 90 výsledků vyhledávání.

4. Soudu je dále z jeho vlastní úřední činnosti známo, že jsou u něj vedena celkem tři soudní řízení, z nichž žádné nebylo dosud pravomocně skončeno; jedná se řízení sp. zn. 73 Cm 6/2021, v jehož rámci se žalobkyně RYANAIR DAC domáhá po žalované Kiwi.com, aby se tato zdržela informování o ceně letecké přepravy poskytované žalobkyni bez uvádění údajů o leteckém tarifu žalobkyně, tj. o ceně, která se za leteckou přepravu platí žalobkyni jako dopravci, a bez uvádění údajů o poplatcích účtovaných žalobkyni. Dále se jedná o řízení sp. zn. 17 Cm 15/2021, v němž se žalobkyně RYANAIR DAC domáhá po žalované Kiwi.com, aby se tato zdržela poskytování osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě se žalobkyni, věcně nesprávných informací o podmínkách, za kterých se cestující mohou u žalobkyně odbavit online, a to na všech jazykových verzích webu kiwi.com a ve veškeré komunikaci a dokumentech, které žalovaná zasílá osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě se žalobkyni. Dále se domáhá uložení povinnosti zdržet se předávání žalobkyni osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě se žalobkyni, ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje žalované neposkytly. V neposlední řadě se pak žalobkyně domáhá odstranění závadného stavu, a to opravy věcně nesprávné informace o podmínkách, za kterých se cestující mohou u žalobkyně odbavit online, které již poskytla osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě se žalobkyni a které ještě nezhájily leteckou přepravu, a to písemným sdělením zasláným takovým osobám; a dále opravy osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě se žalobkyni, které žalobkyni předala ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje žalované neposkytly, a to písemným sdělením zasláným žalobkyni. V neposlední řadě jde soudní řízení vedené pod sp. zn. 73 Cm 8/2021, v němž se žalobkyně RYANAIR DAC domáhá po žalované Kiwi.com, aby se tato zdržela ve vztahu k letecké přepravě zajišťované žalobkyni poskytování služby označené v Obchodních podmínkách žalované jako online odbavení (tzv. check-in). V tomto případě byla žaloba dosud nepravomocně zamítnuta, a to rozsudkem ze dne 12. 12. 2022. Vedle toho bylo Městským soudem v Praze a rovněž Krajským soudem v Brně vydáno několik předběžných opatření, avšak žádné z nich se netýká projednávané právní věci, nicméně ilustruje se jimi šíře sporů mezi žalobkyni a žalovanou.
5. Pokud soud některé z žalobkyní či žalovanou navržených důkazů v průběhu řízení jako důkazy provedl, a nejsou z nich učiněna žádná skutková zjištění (viz. výše), učinil tak soud z důvodu, že provedený důkaz žádným způsobem nepřispívá ke zjištění skutkového stavu věci významného pro rozhodnutí tohoto soudního sporu; jedná se např. o předběžné opatření Zemského soudu v Hamburku ze dne 7. 6. 2016 sp. zn. 315 O 180/16, výstupy z internetových stránek žalované týkající se procesu odbavení, komunikace s chatbotem Ryanair ohledně nemožnosti ztotožnění cestujícího pro nedodání čísla rezervace u Ryanair či komunikace ohledně nevrácení celé částky letenky u Ryanair uhrazené Kiwi.com, printscreen úvodní stránky kiwi.com s částí článku ze dne

10. 7. 2020 ohledně reakce Olivera Dlouhého na video žalobkyně na YouTube (uvedená listina nemá žádnou informační hodnotu), aj. Některými důkazními návrhy se žalovaná snaží naopak podpořit svá tvrzení o tom, že je to právě žalobkyně, kdo jedná protisoutěžně, avšak toto není předmětem tohoto řízení.

6. Pokud jde o zjištěný skutkový stav věci, ten byl mezi žalobkyní a žalovanou víceméně nesporný; provedené důkazy tento nesporný skutkový stav de facto pouze podpořily. Spor mezi oběma stranami sporu panoval, pokud jde o právní posouzení věci, když se zejména neshodly, zda oba žalobkyní označené výroky jednatele žalované Olivera Dlouhého zveřejněné v rámci rozhovoru poskytnutého deníku E15, jsou souladné s pravidly soutěže a zda jimi došlo k ohrožení pověsti žalobkyně či nikoli. V tomto směru si proto soud pro stručnost dovolí na skutková tvrzení žalobkyně, s nimiž byl žalovaný v tomto řízení v souladu, odkázat a dále je již neshrnovat.
7. Podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále též jen „Listina“) má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Podle čl. 17 odst. 1, 2, 3 a 4 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny; každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat, rozšiřovat údaje a informace bez ohledu na hranice státu. Cenzura je nepřipustná. Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Podle § 135 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též jen „o.z.“), právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Podle odst. 2 stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

Podle § 2976 odst. 1 o.z., kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje. Podle odst. 2 nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména

- a) klamavá reklama,
- b) klamavé označování zboží a služeb,
- c) vyvolání nebezpečí záměny,
- d) parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele,
- e) podplácení,
- f) zlehčování,
- g) srovnávací reklama, pokud není dovolena jako přípustná,
- h) porušení obchodního tajemství,
- i) dotěrné obtěžování a
- j) ohrožení zdraví a životního prostředí.

Podle § 2984 odst. 1 o.z., zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele nepravdivý údaj způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Podle odst. 2 zlehčováním je i uvedení a rozšiřování pravdivého údaje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).

8. Podřazením zjištěného skutkového stavu pod uvedená zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že jednání žalované je jednáním, které je rozporu s pravidly soutěže s tím, že podle názoru soudu byla naplněna - vedle generální klauzule nekalé soutěže - rovněž žalobkyní zmiňovaná skutková podstata nekalé soutěže ve formě zlehčování, přičemž s ohledem na intenzitu zásahu je na místě přiznat žalobkyni zadostiučinění ve formě omluvy; s ohledem na okolnosti případu však nebylo žalobkyni vyhověno zcela co do způsobů zveřejnění omluvy.
9. Soud především po provedeném dokazování konstatuje, že vztah žalobkyně a žalované je vztahem soutěžním, jednání žalobkyně a žalované se uskutečňuje v hospodářském styku, obě jsou přímými hospodářskými soutěžitelkami. V tomto směru nebyl mezi žalobkyní a žalovanou ostatně ani spor. Je na místě tedy pouze doplnit, že obě se střetávají na relevantním trhu prodeje letenek zákazníkům, když jakožto podnikatelky provozující e-shopy oslovují s nabídkou cestující zamýšlející využít dopravu letadlem. Žalobkyně je tzv. point-to-point dopravcem se sídlem v Irsku, neposkytuje služby navazujících spojení, žalovaná je tzv. online cestovní kancelář (OTA), nabízející zprostředkování leteckého spojení většího množství leteckých přepravců, ale rovněž pozemní dopravy, a to i formou vypracování cestovního itineráře několika navazujících spojení. O vztah soutěžní jde bez ohledu na to, že žalobkyně nesouhlasí s tím, aby byly žalovanou její letenky prodávány zákazníkům s tím, že pokud se tak děje, porušuje žalovaná jakožto OTA její obchodní podmínky, které využití informací z jejich internetových stránek zakazují. O soutěžním záměru žalované nemůže být pochyb, neboť její jednání objektivně ve svém souhrnu vedlo k získání neoprávněné pozice na trhu, když jednatel žalované v odpovědi na dotaz redaktora výslovně uvedl, že „*Ryanair má v letenkách skryté poplatky, pokud nakupujete přes jeho webové stránky. My víme, jak se těmto poplatkům vyhnout. Z letenek prodaných přes Kiwi.com tak Ryanair vydělá méně*“. Oliver Dlouhý tedy svým výrokem, který je skutkovým tvrzením (a jak bude dále vysvětleno, pravdivým) se minimálně nepřímo pokusil čtenáři vykreslit žalobkyni jako dopravce nabízejícího letenky za vyšší ceny než za jaké je nabízí žalovaná, a toto sdělení, které srovnává nabízenou cenu letenek, pak doplňuje informací, že Ryanair na cestujících tím pádem vydělává víc než Kiwi.com. Toto sdělení je přitom určeno zákazníkům, kteří jsou citliví na výši ceny, za kterou letenku kupují; ostatně právě proto si vybírají letecké spojení prostřednictvím nízkonákladové letecké společnosti, popř. OTA. Zákazník vyhledávající služby nízkonákladových společností nechce, aby na něm kdokoli vydělával. Žalovaná ústy svého jednatele tedy šířila informaci sice pravdivou, nicméně způsobem nedovoleným, a to čtenářům deníku E15, kteří si jej přečetli buď v tištěné podobě nebo online se záměrem přesměrovat je na služby nabízené jí samotnou. Jednáním žalované tudíž byly jednoznačně sledovány soutěžní cíle (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 32 Odo 229/2006, popř. rozsudek téhož soudu ve věci sp. zn. 32 Odo 1464/2006).
10. Soud vnímá vyjádření jednatele žalované jako jednání samotné žalované, jelikož jednání jejího jednatele je jí přiřitatelné. Oliver Dlouhý se pro deník E15 vyjadřoval za společnost Kiwi.com s.r.o. k situaci v leteckém průmyslu s ohledem na pandemii covidu-19, která v roce 2021 druhým rokem omezovala běžný život. Soud nemá připomínky k pasivní věcné legitimaci žalované v tomto soudním sporu.
11. Současně má soud vnímá vyjádření Olivera Dlouhého pro deník E15 jako jedno z několika vzájemně adresovaných sdělení, které si Michael O'Leary jakožto s Oliverem Dlouhým prostřednictvím médií vyměňují. Navazuje na neskrývaný nesouhlas O'Learyho s existencí a fungováním OTA; uvedené z provedeného dokazování jasně plyne. Vyjádření Olivera Dlouhého zaznělo v době, když Ryanair s Kiwi.cm již vyeskalovali spor ohledně odbavování klientů Kiwi.com pro lety s Ryanair, kdy Ryanair odmítl pustit na paluby svých letadel cestující s palubními lístky Kiwi.com. I přes uvedené je nicméně na místě posoudit žalobu ve své podstatě izolovaně, když

důvody Olivera Dlouhého pro použité formulace na adresu Ryanair nejsou pro právní posouzení věci podstatné.

12. Oliver Dlouhý se vyjádřil pro deník E15 v rozhovoru, který vyšel 31. 5. 2021, tj. na počátku letní sezóny dovolených, kdy lidé zvažují intenzivněji cestování, a to i letadlem; zvláště v roce 2021 bylo očekáváno výrazné oživení trhu s ohledem na pokles intenzity pandemie covidu-19. Boj o zákazníka s ohledem na propady v roce 2020 byl v dané době enormní. Vyjádření Olivera Dlouhého je tudíž soudem brán jako reklamní tah s cílem přitáhnout zákazníky ke Kiwi.com. Je však na místě zdůraznit, že odpovědnost za porušení pravidel soutěže je kategorií zcela objektivní. Podstatné je pouze a jen to, zda jsou naplněny podmínky generální klauzule nekalé soutěže, některé ze skutkových podstat či nikoli, a to ve vztahu mezi soutěžitelkami; vnitřní důvody na té které straně mohou být podstatné až při úvaze o výši imateriální újmy v případě, že je základ nároku dán.
13. Současně soud poukazuje na to, že je na místě zohlednit, že Oliver Dlouhý se k Ryanair vyjadřoval až v samém konci rozhovoru, jinak se rozhovor Ryanair netýkal. Vyjádření na adresu žalobkyně pak padlo po přímém dotazu redaktora, který se soudní spory s Ryanair zajímal. Je třeba současně zdůraznit, že tištěná verze deníku E15 je placená a dostane se do dispozice mnohem menšího počtu čtenářů; je třeba nicméně přijmout závěr, že tištěnou verzi deníku si může přečíst víc osob než kolik si výtisk zakoupí. Žalobkyně hovoří o celkovém denním nákladu 11 884 ks a čteností 67 000 osob. V tištěné verzi je rozhovor až na dvoustránce 8-9, kritická pasáž je až v posledním sloupci. V důsledku grafického zvýraznění je pak právě část vyjádření Olivera Dlouhého vůči žalobkyni zdůrazněna modrou barvou a větším fontem písma. Online verze článku takové zvýraznění nemá, přesto je třeba, aby čtenář přečetl celý článek a dostal se až dolů, aby se ke kritickým pasážím dostal. Současně se elektronická verze článku dostala podle sdělení vydavatele článku do dispozice necelým šesti tisícům unikátních uživatelů. Tvrdí-li žalobkyně, že se článek dostal do dispozice mnohem většího počtu čtenářů, a to prostřednictvím zahraničního webu newsy-today.com, pak soud konstatuje, že se jedná o web otrocky předkládající články do angličtiny a tyto přebírá. Svědčí o tom překlad příjmení jednatele žalované v nadpisu rozhovoru. Přesto byl tento článek přečten necelými sto tisíci reálnými uživateli měsíčně. Článek zaznamenal necelých 120 000 zobrazení měsíčně.
14. Soud rovněž pro právní posouzení stran zdržovacího nároku konstatuje, že zdržení je možné uložit rovněž v případě, že hrozí, že žalovaný bude své jednání, které není shledáno souladné s pravidly soutěže, resp. se zákonem, opakovat. V tomto případě bylo žalobkyní prokázáno, že Oliver Dlouhý se i v průběhu tohoto soudního řízení vyjadřuje na adresu žalobkyně opakovaně útočně, veřejnost je informována nepravdivě o tom, že žalovaná je úspěšná ve sporech s žalobkyní, a to přestože žádné z dosud vedených řízení v České republice ve vztahu mezi Kiwi.com s.r.o. a RYANAIR nebylo dosud pravomocně ukončeno (v dané době byla ukončena některá z řízení o návrzích na vydání předběžných opatření, současně se k jednomu z takových návrhů vyjádřil Ústavní soud, avšak meritorně žádné pravomocné rozhodnutí neexistovalo). Soud tudíž vidí důvody pro to, aby bylo kladně rozhodnuto rovněž v části žalovy týkající se uložení povinnosti žalované zdržet se dalšího podobného vyjadřování se záměrem, aby se spory řešily primárně mezi účastnicemi a veřejnost byla informována až poté, co budou spory ukončeny, neboť za situace, kdy jsou soudní řízení neukončená a živá a jejich výsledky jsou interpretovány Oliverem Dlouhým nesprávně, nepřispívá jednání žalované nijak k uklidnění situace. Okolnost, že Oliver Dlouhý není právníkem a nerozumí tudíž tomu, že úspěch Kiwi.com v řízení o ústavní stížnosti v řízení o předběžném opatření, neznamená úspěch ve věci, by měla být spíše důvodem pro nevyjadřování se k věci, než zaujímat objektivně nesprávná stanoviska.
15. Druhou podmínkou generální klauzule nekalé soutěže je „jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže“; rovněž tato podmínka byla výše uvedeným jednáním žalované naplněna. V této

souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně (sp. zn. 25 Cm 254/2004): „I když zákon výslovně nedefinuje pojem dobrých mravů soutěže, lze pod ním rozumět určité všeobecné (tedy v hospodářské soutěži platné), mimoprávní či etické zásady a normy, které jsou kladeny na všechny, kteří se v dané hospodářské oblasti projevují – vyvíjí svoji činnost za účelem dosažení určitého prospěchu, které vymezují, co v dané hospodářské oblasti lze považovat za poctivé, slušné, sledující vlastní prospěch, avšak nepoškozující jiného. Dobré mravy soutěže přitom jako kategorie norem jsou svou povahou objektivní v tom smyslu, že není rozhodné, zda osoba, která v rozporu s dobrými mravy jedná, takové jednání zamýšlela či nikoli, zda bylo jejím záměrem, cílem či úmyslem v rozporu s dobrými mravy soutěže jednat. Tedy dobré mravy soutěže jsou kategorií nezávislou na subjektivním vnímání jednotlivého soutěžitele. Je tedy také nerozhodný motiv tohoto jednání, nýbrž rozhodný je projevený výsledek jednání.“ Obdobně k vymezení dobrých mravů soutěže odkazuje soud na rozsudek Nejvyššího soudu, sp. zn. 23 Cdo 4554/2017: „Dobré mravy judikatura ustáleně charakterizuje jako soubor společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních. Pojem dobré mravy soutěže je však třeba poněkud modifikovat, a to právě proto, že se uplatňují v hospodářské soutěži, tj. v prostředí, kde cílem je na trhu se prosadit, získat zde oproti jiným výhodu, což předpokládá jistou míru agresivity a „podnikatelské vychytralosti“ (srov. Hajn: *Komunitární a české právo proti nekalé soutěži*, Masarykova universita, Brno 2010). Je však třeba vždy dodržet korektní a soutěžně přijatelné metody, samozřejmým předpokladem jednání v souladu s dobrými mravy soutěže je zachovat poctivost a slušnost.“

16. Jak již bylo uvedeno dříve, nelze považovat za soutěžně akceptovatelné získat neoprávněnou výhodu v podobě zveřejnění negativního, byť pravdivého komentáře (zde soud naráží konkrétně na výrok o skrytých poplatcích v letenkách) a komentáře subjektivního, hodnotícího charakteru, založeného na nesprávných podkladech, s cílem přitáhnout potenciální zákazníky k sobě. Způsob vyjádření Olivera Dlouhého, který sice použil spisovná slovní spojení, ale celkové vyznění jeho výroků je již podle názoru v jisté úrovni agresivity, nemůže požívat ochrany. Zejména termín „zneužívání“ má silně negativní konotace a ve čtenáři evokuje vysokou míru negativity vůči Ryanair, současně použití termínu „skryté poplatky“ nevyvolává ve čtenáři kladnou odezvu, ale evokuje vůči němu jednání Ryanair, které je tajnostkářské, mající za cíl nevystupovat vůči zákazníkovi férově a otevřeně. Žalobkyně a žalovaná spolu nejsou ve smluvním závazkovém vztahu, byť žalovaná letenky pro lety Ryanair pro své zákazníky zprostředkovává. Žalobkyně je vzhledem ke své velikosti a objemu přepravených zákazníků objektivně jedním z největších hráčů v oblasti leteckého průmyslu na světě, pro žalovanou je tudíž nabízení jejích letů z ekonomicky významné a je v jejím zájmu lety žalobkyně do cestovních itinerářů svých zákazníků zařazovat. Cílem jednání žalované tak bylo v tomto ohledu jediné: primárně se jednalo o oslabení atraktivity Ryanair jakožto prodejce letů (nikoli jakožto dopravce). Ze svého jednání navíc žalovaná mohla sekundárně ekonomicky těžit, využil-li by poptávající zákazník jiné (její) nabídky na jejím e-shopu pro lety Ryanair.
17. Soud poukazuje v tomto ohledu rovněž na skutečnost, že jednotlivé výroky Olivera Dlouhého není možno posuzovat samostatně a izolovaně, ale je třeba je hodnotit v celém svém souhrnu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2205/2012: „Nelze nijak separovat jednotlivé části reklamního tvrzení (které by samy o sobě třeba v jiném případě nemusely být považovány za klamavé, ale je nutno posuzovat předmětná reklamní sdělení jako celek.“). V případě této věci je proto třeba vyjít také z toho, že nelze jednotlivé odpovědi a věty Olivera Dlouhého od sebe oddělovat, ale je na místě vyhodnotit efekt celého poskytnutého rozhovoru na průměrného čtenáře deníku E15. Z tohoto pohledu soud konstatuje, že výroky Olivera Dlouhého nejsou objektivním sdělením nezávislého (nekonkurujícího) odborníka, ale žalovaná je přímou soutěžitelkou žalobkyně, jednatel žalované je profesionálem v oboru, avšak zatížil negativně volbou nevhodných slovních spojení fakta, tj. informace jinak neškodné, že žalobkyně a žalovaná spolu vedou spory, a to cestou soudních řízení a postoj žalované.

18. Podstatné je rovněž, že nekalosoutěžní delikt je deliktem objektivním, tudíž „*volní složku projevu vůle (zavinění úmyslné či nedbalostní, zakládající možnost vyvinění exculpae), neřeší, ale právě naopak odpovědnost rušitele zakládá na objektivním principu*“ (viz. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 1230/2005). Není tak vůbec relevantní, co žalovaná svým jednáním skutečně mínila, nýbrž toliko to, jak se toto jeví třetí osobám.
19. Třetí podmínkou generální klauzule nekalé soutěže je „způsobilost jednání přivodit újmu soutěžitelům nebo zákazníkům“. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (sp. zn. 32 Cdo 139/2008), pro kvalifikaci jednání jako nekalosoutěžního „se vyžaduje pouhá způsobilost přivodit újmu soutěžitelům nebo spotřebitelům, není tedy nutný sám vznik újmy“. Soud je přesvědčen, že rovněž tato podmínka byla výše popsaným jednáním naplněna, jelikož nelze vyloučit, že v důsledku jednání žalované některý z potenciálních zákazníků žalobkyně svou poptávku nasměroval jinam než k žalobkyni, potenciálně i k žalované. Současně nelze vyloučit, že v očích některého zákazníka se žalobkyně stala nedůvěryhodným dopravcem, s nímž odmítne vycestovat.
20. Soud v této souvislosti považuje za vhodné dodat, že mediální komentáře k průběhu sporů (zvláště jsou-li řešeny soudní cestou) jsou v případě žalobkyně i žalované s ohledem na jejich význam v oblasti cestování žadáným artiklem, nicméně zvláště za situace, kdy řízení nejsou ukončena měly by být účastníci řízení obezřetní a maximálně zdrženliví. Je-li potřeba veřejnost informovat, měli by se účastníci řízení omezit na věcné a zcela korektní komentáře bez emočního podkresu. Takovéto „okopávání kotníků“ nepřidá ve finále kreditu v očích zákazníka žalované, ani žalobkyně. Z pohledu cestujícího, který zvažuje využít služeb aerolinek, a je článkem v deníku E15 jednatelem Kiwi.com Oliverem Dlouhým informován, že Ryanair „má skryté poplatky v cenách letenek“ a ze strany Ryanair pak, že Kiwi.com vydává pro lety Ryanair „falešné palubní vstupenky“ (věc řešená jiným soudním oddělením zdejšího soudu), pak si rozmyslí, zda služeb kterékoli této společnosti využije. Je to totiž okolnost, která se jej může citelně dotknout, ohrozit jej v úspěšném zvládnutí cesty letadlem, nutit k řešení nepříjemností na letišti, popř. domáhat se náhrad s tím, že se mu benefit v podobě nižší ceny v konečném důsledku nemusí vyplatit. Z pohledu soudu je tudíž zcela očividná snaha žalobkyně i žalované o získání zákazníka, avšak jeho spokojenost a zájmy na prvním místě nejsou. Snaha žalované vykreslit žalobkyni v očích cestujícího jako subjekt poškozující zákazníka se proto v dlouhodobém horizontu může zcela minout cílem.
21. Soud z tohoto důvodu zvažoval, zda je dána v projednávané věci potřebná intenzita zásahu, pro kterou je na místě přiznat zadostiučinění s tím závěrem, že zadostiučinění v podobě omluvy zcela postačuje k plnému a dostatečnému odškodnění vzniklé újmy.
22. Soud má za to, že žalovaná mohla být finančně zainteresovaná na odklonu případných zaměstnanců jejím směrem. Jednání žalované tudíž bylo způsobilé přivodit újmu žalobkyni v podobě odklonu potenciálních budoucích cestujících, v podobě snížení její pověsti, a to v důsledku popsaného jednání žalované. Nelze přitom dospět k závěru, že se tak s ohledem na okolnosti případu stalo v důsledku legitimní a férové hospodářské soutěže.
23. Žalovaná svým jednáním naplnila všechny tři podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o.z., což bez dalšího stačí ke konstatování nekalosoutěžního charakteru jednání žalované. Žalovaná však svým jednáním naplnila také zákonnou skutkovou podstatu nekalé soutěže zlehčování ve smyslu § 2984 o.z.

24. Výše popsaným jednáním byla naplněna i skutková podstata zlehčování dle § 2984 odst. 1 o.z., neboť uváděním a rozšiřováním tvrzení o tom, že žalobkyně „zneužívá evropský justiční systém, aby dostala na přední stránky médií“, u nějž nebylo prokázáno, že její žalovaná šířila disponující pravdivými podklady, se žalovaná dopustila jednání, jímž uvedla a rozšiřovala nepravdivé údaje o výkonu jiného soutěžitele způsobit tomuto soutěžiteli přivodit újmu. V případě tvrzení o tom, že „žalobkyně má skryté poplatky v letenkách“, jde - jak již bylo řečeno - o údaj pravdivý, avšak zákon zakazuje zlehčovat výkony rovněž údajem pravdivým, a to v § 2984 odst. 2 o.z. Soud zdůrazňuje, že je třeba vždy zohlednit škodlivé jednání ve svém souhrnu, jelikož jen tak je možné dospět k závěru o tom, jakou motivací byla žalovaná při svém jednání vedena. Tento cíl pak soud spatřuje v oslabení reputace žalobkyně v očích zákazníků s úmyslem (minimálně nepřímým) přesvědčit čtenáře rozhovoru v deníku E15, že žalobkyně má vyšší ceny letenek než žalovaná, a to na úkor cestujících, a že uplatňuje svá domnělá práva primárně s cílem medializace a upoutání pozornosti veřejnosti. Nelze ani konstatovat, že se popsanými výroky žalovaná bránila jakémukoli předcházejícímu útoku žalobkyně na žalovanou. Ty spolu sice již dané době vedly spory (minimálně v České republice však nebyla žádný pravomocně ukončen), stejně tak se šéf Ryanair O'Leary se vyjadřoval o OTA (tj. i o žalované) jako o „osinách v zadku“, nicméně toto vyjádření nebylo cíleno na žalovanou přímo, týkalo se to v obecné rovině nesouhlasu s existencí a způsobem podnikání OTA; žalobkyně tedy na žalovanou nijak adresně neútočila. Vzhledem k uvedenému nemá soud jednání žalované za reakci na předchozí zlehčující útok ze strany žalobkyně (k tomu srov. § 2984 odst. 2, věta druhá).
25. Nelze připustit, aby si jeden ze soutěžitelů „osoboval právo arbitra a právo navenek veřejnosti sdělovat svůj soud“ o soutěžních výkonech soutěžitele jiného (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Cmo 284/2009) či je jakkoliv jinak hodnotil (srov. rozhodnutí Vrchního soudu sp. zn. 3 Cmo 195/2009, sp. zn. 3 Cmo 284/2009, sp. zn. 3 Cmo 17/2002 atd.), a to i kdyby jeho tvrzení byla pravdivá. Jakkoliv je jisté dán veřejný zájem na informování cestujících o okolnostech majících vliv na cestování letadlem zejm. v době slábnoucí pandemie covid-19, soud nevidí veřejný zájem na informování cestujících o cenotvorbě konkurujících si soutěžitelů a na hodnocení způsobu a intenzity prosazování zájmů konkurence. Takové informování není a nemůže být v řádně a férově fungujícím trhu zásadně úkolem jednotlivých soutěžitelů zainteresovaných na určitém konkrétním výsledku soutěže. Právě v takové pozici však žalovaná je, neboť nabízí k zákazníkovi službu realizovanou žalobkyní, tj. totožný artikl. Je tedy evidentní, z jakého důvodu se žalovaná snažila „informovat“ zákazníky o cenotvorbě konkurence a hodnotila způsob a intenzitu prosazování jejich zájmů. Skutečný záměr žalované nicméně není relevantní, neboť nekalosoutěžní delikt je deliktem objektivním.
26. Soud se dále zabýval úvahou, zda byly naplněny předpoklady pro posouzení jednání žalované jako jednání poškozující pověst žalobkyně.

Právnícká osoba má právo na ochranu nikoliv jen před zásahem do její pověsti ale též před zásahem do jejího soukromí. Právnícké osobě coby uměle vytvořené entitě občanský zákoník přiznává právní osobnost, případně ji zákon právnícké osobě uzná, a současně může nabývat práv a povinností, jež se slučují s její právní povahou (k tomu srovnej § 20 o.z.). Pověst obsahuje nejen morální ale i kvalitativní rysy charakterizující právníckou osobu, a to z ekonomického hlediska, jež přispívá k upevnování své pozice na trhu, avšak toto právo ze své povahy není možno jednoznačně ocenit penězi, je tedy nezcizitelné a nepřevoditelné. Na základě těchto vlastností je právnícká osoba hodnocena a přijímána společností, přičemž se uplatní presumpce poctivosti, tzn. že právnícká osoba má pověst do té doby, dokud není proveden úspěšně důkaz opaku. Podle tohoto hlediska se hodnotí i neoprávněnost zásahu do pověsti právnícké osoby. Počátek ochrany pověsti právnícké osoby je spojen s okamžikem vzniku právnícké osoby a trvá po celou dobu její existence. Současně je třeba přihlížet k tomu, že dobrou pověst právnícké osoby je nezbytné v konkrétním případě

hodnotit podle jejího chování v obchodních vztazích, přičemž dobrá pověst je vytvářena na základě zkušeností, které s tímto subjektem mají její obchodní partneři, zákazníci, kteří s ní přicházejí do kontaktu (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1385/2006).

27. Za účelem naplnění podmínky (ne)přípustnosti zásahu do pověsti právnických osob je zapotřebí naplnit následující tři premisy: postižená právnická osoba musí mít pověst, zásah musí být s to poškodit pověst a tento zásah musí být neoprávněný; jedná o odpovědnost objektivní bez zavinění.
28. V současném pojetí občanského zákoníku se práva na ochranu pověsti může dovolávat každá právnická osoba, jež nevykonává žádnou nezákonnou činnost, neboť za takových podmínek právnická osoba nepožívá žádné právní ochrany, z čehož vyplývá, že nelze hovořit o její dobré pověsti (k tomu srovnej § 6 a § 145 o.z.), přesto i zde platí vyvrátitelná domněnka poctivosti a dobré víry, jež zákon přiznává každému právnímu jednání, není-li proveden důkaz opaku; jinými slovy postačí zásah do pověsti právnické osoby.
29. Pokud jde o břemeno důkazní v řízeních týkajících se pověsti právnických osob, uplatní se obrácené důkazní břemeno, tzn. žalovaný, jakožto původce tvrzení, bude zatížen povinností pravdivost svých tvrzení prokazovat (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 5. 2015, sp. zn. 23 Cdo 4788/2014, dále rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1385/2006).
30. Zásahem je myšleno jednání směřující k určité změně ve stávajícím stavu, čímž se má na mysli změna stávajícího stavu k horšímu, v důsledku čehož dochází ke zhoršení pověsti právnické osoby. Neoprávněným zásahem je takový, jenž je v rozporu s objektivním právem, tj. s právním řádem. Neoprávněným (protiprávním) zásahem do práva na ochranu pověsti právnické osoby je zásadně každé nepravdivé tvrzení nebo obvinění, které zasahuje její dobrou pověst (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 9. 2002, sp. zn. 28 Cdo 1375/2002), přičemž takový zásah je třeba považovat za neoprávněný tehdy, jestliže přesáhl určitou přípustnou intenzitu takovou měrou, kterou již v demokratické společnosti nelze tolerovat (k tomuto srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 2. 2006, sp. zn. 32 Odo 1159/2004).
31. Hovoříme-li v rovině právní o zásahu do pověsti právnické osoby, je tím myšlena intervence objektivně způsobilá zasáhnout do této pověsti, tzn. že ne každý takový zásah je neoprávněný (protiprávní) a případně způsobilý vzniku škodlivého následku (vzniku újmy); k tomu postačí, hrozí-li škodlivý následek, vznik újmy jako takový nezbytně vyžadován není. Zákonem jsou aprobované tzv. zákonné licence, jež nemají za následek zásah do pověsti, soukromí právnické osoby. Záměrem těchto výjimek je garantování základních práv jako jsou svoboda projevu, tisku, vědeckého bádání, které hrají též důležitou roli v demokratické společnosti, avšak za předpokladu, že takovým způsobem nedochází k ohrožení oprávněných zájmů právnické osoby.
32. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu při zkoumání otázky, zda sporné výroky žalované dosahují takové intenzity, že zasahují do práva na ochranu dobré pověsti žalobkyně, je třeba v první řadě odlišit, zda se jedná o skutkové tvrzení, nebo hodnotící soud, neboť podmínky kladené na přípustnost každé z těchto kategorií se liší. Hodnotící soud () vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda forma jeho veřejné prezentace je přiměřená a zda zásah do práv právnické osoby je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tzn. zda primárním cílem kritiky není hanobení dané osoby (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. 30 Cdo 996/2007, či rozsudek Nejvyššího soudu ze

dne 6. 9. 2011, sp. zn. 30 Cdo 149/2010, ale též náleží Ústavního soudu ze dne 4. 4. 2005, sp. zn. IV. ÚS 146/04). Právo vyjadřovat názory mohou zbavit právní ochrany nejen obsahová omezení, ale i forma, jíž se názory navenek vyjadřují. Vybočí-li tak publikovaný názor z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti v demokratické společnosti, ztrácí tím charakter korektního úsudku (zprávy, komentáře) a jako takový se zpravidla ocitá již mimo meze právní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2006, sp. zn. 30 Cdo 1490/2006, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 9. 2011, sp. zn. 30 Cdo 14/2010).

33. Žalobkyně z rozhovoru Olivera Dlouhého pro deník E15 poukázala na dva výroky, které jsou podle jejího názoru škodlivé. Jedná se výrok, že „žalobkyně zneužívá evropský soudní systém k tomu, aby se dostala na přední stránky médií“ a o tom, že „má žalobkyně v letenkách skryté poplatky, pokud cestující nakupují přes její webové stránky, kterým se žalovaná umí vyhnout.“ Podle názoru soudu jde v případě tvrzení o zneužívání soudního systému o tzv. hodnotící soud a v případě výroku o skrytých poplatcích o skutkové tvrzení.
34. Soud považuje za potřebné uvést, že má výhrady nikoli ke způsobu či k formě vyjádření, ale k použitým slovům na adresu žalobkyně. Jedná se slova „zneužívající“, které - jak již bylo uvedeno výše - má silně negativní konotace a evokuje čtenáři jednání zavrženíhodné, využívající něčeho nevhodným způsobem, často zákonem neaprobované. Použití tohoto termínu zvýrazňuje agresivitu subjektivního hodnocení postupu žalobkyně. Nelze nicméně nezmínit ani pojem „skryté poplatky“, resp. „hidden fees“ (anglicky). Tento termín představuje příplatkové služby nízkonákladových aerolinek, které jsou zákazníkovi k základnímu leteckému tarifu účtovány v důsledku nepřehledně sestaveného procesu rezervace letenky, v jehož důsledku se až příliš často stávalo, že cestující zaplatil za služby, které ve své podstatě nechtěl, nebo nebyl upozorněn na související poplatek v důsledku jeho volby služeb v průběhu rezervačního procesu. Příplatkové služby jsou přitom tím, na čem nízkonákladové letecké společnosti vydělávají, jelikož pouhá základní cena letenky, resp. letecký tarif je u těchto aerolinek stlačen na nejnižší možnou úroveň. Termín „hidden fees“ je možné najít na internetu ve spojení s termínem „ryanair“ v milionech odkazů (jak plyne z výsledků dokazování). Zákazník nízkonákladových aerolinek je zákazníkem nenáročným na dostupnost některých služeb a v případě, že služby vyžaduje, měl by (z pohledu průměrného spotřebitele) tušit, že si za ně připlatí, a to někdy i poměrně vysoké částky. Jsou to služby jdoucí nad rámec úplného bazálu, na kterém je třeba trvat, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti, zdraví aj. cestujících. V případě, že se tento přístup cestujících nekvičuje, nemusí služeb nízkonákladových aerolinek využívat, resp. může využít komplexnějších balíčků služeb tradičních dopravců; zde si ovšem na druhou stranu může připlácet již v základní (vyšší) ceně letenky i za služby, které nevyužije. Pravděpodobnost potřeby příplatkových služeb je zde nicméně nižší. Výhodnost jednoho nebo druhého přístupu záleží vždy na konkrétní situaci, tj. počtu cestujících, jejich potřebách, komplikovanosti spojení aj. Platí nicméně, že přístup nízkonákladových aerolinek bylo již historicky třeba určitým způsobem regulovat, jelikož zejm. v počátcích jejich působení šly některé příplatkové služby (a způsob jejich účtování v kontextu celého rezervačního procesu) až za hranu jejich akceptovatelnosti zejm. z pohledu ochrany práv cestujících jakožto spotřebitelů; v té době historicky počal být termín „skryté poplatky“ používán, přičemž Ryanair je známa jako aerolinka, která v tomto směru byla jednou z „nejinovativnějších“.
35. Soud je po provedeném dokazování přesvědčen o tom, že skutkové tvrzení žalované ohledně toho, že „žalobkyně má v cenách letenek skryté poplatky“, je ve své podstatě pravdivým skutkovým tvrzením. Poté, co se soud seznámil s procesem rezervace u žalobkyně, dospěl k závěru, že žalobkyně (po opakovaných zásazích ze strany zejm. zahraničních soudů a jiných dozorových orgánů) již nastavila prostředí e-shopu pro cestujícího, který je průměrným spotřebitelem, relativně přívětivě, kdy cestující je intuitivně veden formou prokliků přes nabízené služby celým rezervačním

procesem k nákupu letenky. Po celou dobu je na horní liště viditelný hypertextový odkaz na „Poplatky“, které si cestující může využít. Volí si letecký tarif, současně s ním je informován, jaké služby jsou v něm již zahrnuty a jaké je možné s ohledem na situaci toho kterého cestujícího možné si dále připlatit. V případě cestování s dítětem je viditelně cestující upozorněn, že jsou součástí poplatků poplatky za tzv. rezervovaná sedadla, jelikož dítě ani osoba, která ho doprovází, nemohou sedět odděleně, v případě kojence je pak cestující upozorněn na příplatek za kojence, jelikož ten nebude mít vlastní sedadlo, ale osoba jej doprovázející bude sedět na určitých vyhrazených místech. Soud v tomto nespaturuje nic, co by nasvědčovalo tomu, že Ryanair v cenách letenek cokoli skrytého, utajovaného.

36. Neplatí to nicméně podle názoru soudu o poplatku za tzv. garantovaný směnný kurz. Z provedeného dokazování vyplynulo, že poté, co si zákazník projde celým rezervačním procesem a co je seznámen se všemi nabídkami a cenou leteckého tarifu i příplatkových služeb, se mu nabídne cena poskytnuté služby. Pokud s ní zákazník souhlasí, dostane se do prostředí platební brány, kde je povinen zadat platební údaje o své kreditní kartě. Až poté, co zadá tyto údaje a použitá karta je identifikována jako karta vydaná k účtu vedeného bankou v měně, která není totožná s měnou země místa odletu, vyskočí informativní okénko s tím, že bude účtován již zmíněný garantovaný směnný kurz. U toho je pak zákazníkovi vysvětleno, že je pro něj výhodný a že je jeho použití zpoplatněno procentní sazbou z celkové ceny zakoupených služeb. Přestože je možné učinit aktivní volbu a účtování tohoto poplatku vyloučit, má soud za to, že nelze připustit, aby poté, co je zákazník již ve fázi procesu platby za služby, jejichž cenu odsouhlasil, mu bylo účtováno ještě cokoli dalšího. Toto je zcela překvapivý a ve své podstatě „skrytý“ poplatek, který zákazník ve fázi platby neočekává. Vzhledem k uvedenému jde podle názoru soudu sice o poplatek volitelný (zákazník má možnost jeho účtování ovlivnit svým jednáním), avšak onu „skrytost“ vnímá z pohledu zákazníka v tom, že je zákazník s tímto konfrontován až ve fázi realizace platby.
37. Poukazovala-li žalovaná, že žalobkyně účtuje poplatek za osobní odbavení na letišti v době kratší dvou hodin před odletem, přičemž poukazovala na to, že žalovaná vyrozumívá klienty Kiwi.com o tom, že je žalovaná nemohla odbavit online a že je třeba se osobně odbavit na letišti v krátké době před odletem, přesahuje podle názoru soudu tato úvaha potřeby tohoto soudního řízení. Postačuje závěr, že uvedený poplatek je žalobkyní účtován, že je uveden v jejím ceníku a nebyl-li cestující s ceníkem žalobkyně seznámen, jde tato skutečnost k tíži žalované, jelikož je to ona, kdo zprostředkovává služby mezi žalobkyní a cestujícím.
38. Pokud tedy žalovaná tvrdila, že žalobkyně má v cenách letenek skryté poplatky, soud její názor sdílí, a to zejm. v kontextu poplatku za garantovaný směnný kurz. Žalovaná tedy v tomto rozsahu unesla břemeno důkazní o tom, že žalobkyně má v cenách letenek skryté poplatky. Toto pravdivé tvrzení ovšem bylo prezentováno v takových souvislostech, že působí difamačně, když z celkového kontextu odpovědi Olivera Dlouhého stran Ryanair plyne, že Oliver Dlouhý naráží na vyšší ceny letenek žalobkyně, resp. neschopnost žalobkyně nabídnout zákazníkům služby na cenové úrovni žalované. Forma sdělení i souvislosti proto podle názoru soudu vykreslují žalobkyni negativně se záměrem ji účelově pošpinit. Ze všech popsanych důvodů je soud přesvědčen, že tento výrok žalované, který je skutkovým tvrzením, do pověsti žalobkyně negativně zasáhl.
39. Druhý výrok označený žalobkyní jako škodlivý, je pak výrokem ohledně toho, že žalobkyně zneužívání evropský justiční systém, aby se dostala na přední stránky médií. V tomto případě jde o hodnotící soud. Oprávněná, právem přípustná kritika předpokládá, že při ní nejsou překročeny meze věcné a konkrétní kritiky a dále, že je odpovídající co do obsahu i formy, nevybočující z mezí nutných k dosažení sledovaného a zároveň společensky uznávaného účelu (cíle). O věcnou kritiku jde tehdy, jestliže vychází z pravdivých výchozích podkladů a zároveň z nich logicky dovozuje

odpovídající hodnotící úsudky. Konkrétní kritika je ta, při které potřebné výchozí podklady tvoří konkrétně uvedené skutečnosti.

40. S ohledem na výsledek dokazování má soud za to, že žalovaná v tomto rozsahu neunesla břemeno důkazní o tom, že se o fair a přiměřenou kritiku jednalo. Samotná skutečnost, že žalobkyně uplatňuje svá domnělá práva soudní cestou, a to celosvětově, přičemž počty těchto řízení jsou podle žalované velmi vysoké, v části těchto sporů zaznamenává úspěch a v části nikoli (i mimosoudní ukončení soudního řízení ve formě smíru je podle názoru soudu na místě hodnotit vždy podle obsahu tohoto smíru, tj. lze i toto brát jako částečný úspěch žalobkyně), nelze hodnotit jako „zneužívání soudního systému“. Soud nezaznamenal žádné řízení, které by bylo zjevně účelové, minimálně u zdejšího soudu jsou žalovány typově těžké obchodní spory, žalobkyně řízeních řádně argumentuje. Z předkládaných printscreenů článků zveřejněných na internetu, které informují o jednotlivých řízeních, soud nezjistil, že by žalobkyně uplatňováním svých tvrzených práv soudní cestou jakkoli vybočila z rámce řádného uplatňování práva. Poukazovala-li žalovaná, že žalobkyně v jednom soudním řízení obdržela pokutu za zneužití procesních práv, pak se to zjevně týká způsobu, jakým žalobkyně v jenom konkrétním případě vystupovala v rámci soudního řízení, avšak nelze toto paušalizovat závěrem, že by žalobkyně zneužívala celý soudní systém, a to na evropské úrovni. Nelze rovněž opomenout, že věta dále pokračuje, a to důvodem, pro který tak má žalobkyně konat, tj. že se tak má dít za účelem zviditelnění v médiích. Toto rovněž z předkládaných listin neplyne, ostatně jde zjevně o spekulaci žalované bez reálného podkladu v předkládaných důkazních materiálech. Výkon takové kritiky tedy podle názoru soudu nebyl nezbytně nutný, jelikož Oliver Dlouhý mohl pouze věcně konstatovat, že žalovaná vede soudní spory, mezi nimi i s žalobkyní a že tyto nejsou dosud ukončeny bez další konkretizace. Vzhledem k uvedenému je možné připustit, že primárním cílem uvedené kritiky ze strany Olivera Dlouhého bylo hanobení Ryanair. Současně je na místě zdůraznit, že není rozhodující, zda byla kritika žalované správná či nikoli, rozhodné je, že šlo o spekulace Olivera Dlouhého vedená záměrem veřejnosti vykreslit žalobkyni jako společnost, která neoprávněně vyvolává soudní spory, není v nich úspěšná, avšak činí tak z marketingových důvodů, bez ohledu na skutečnost, že jiným takovým jednáním škodí.
41. Vzhledem ke všemu výše uvedenému má soud za to, že je na místě uložit žalované zdržení se uvádění výroků specifikovaných ve výroku I. rozsudku, když byly naplněny všechny znaky generální klauzule nekalé soutěže a skutkové podstaty nekalé soutěže v podobě zlehčování, současně byla - byť marginálně - překročena minimální hranice pro dovození potřebné intenzity zásahu žalované do práv žalobkyně. Stran intenzity soud zohlednil, že se článek v samotném deníku E15 v online podobě dostal do dispozice celkem 5 869 unikátních uživatelů, v tištěné verzi pak činí denní náklad 11 884 kusů se čteností 67 000 osob. Nelze opomenout, že dosah článku byl zvýšen jeho převzetím do zahraničních médií, zde byla zjištěna předpokládaná návštěvnost webu newsy-today.com činí 98 250 reálných uživatelů (unique visitors) měsíčně. Deník E15 má svůj účet i na Facebooku s 46 864 uživateli a na Instagramu s 2 786 uživateli.
42. Soud pečlivě zvážil okolnosti daného případu, zejména pak postavení obou subjektů, intenzitu zásahu, míru pochybení žalované a okolnosti a důvody poskytnutí rozhovoru obsahující vytýkaná tvrzení, a dospěl přitom k závěru, že pověst žalobkyně byla ohrožena jednáním žalované, avšak intenzita takového zásahu je dramaticky nižší, než jak ji popisuje žalobkyně. Důvodem pro tento závěr jsou výsledky dokazování, podle kterých se sice článek dostal do reálné dispozice pouze minimálnímu počtu osob ve světovém měřítku, avšak nelze upozadit, že žalobkyně jako nízkonákladová letecká společnost čelí výtkám ohledně své cenotvorby dlouhodobě, a to nikoli pouze ze strany jiných soutěžitelů, ale rovněž ze strany cestujících. Intenzita zásahu ze strany žalované je proto podle názoru soudu nízká (být převyšuje potřebnou míru intenzity pro to, aby bylo přistoupeno k přiznání zadostiučinění v penězích).

43. K námitce, že žalobkyně nemá pověst, kterou by bylo na místě v projednávané právní věci chránit, soud konstatuje, že: „*Dobrá pověst neboli goodwill je vymezována jako souhrn nehmotných hodnot, samostatně finančně nevyčíslitelných a nezpeněžitelných, které jsou spojeny s určitým subjektem a odrážejí j důvěryhodnost podniku u obchodních partnerů, oblíbenost jeho produkce a mínění o jeho kvalitě u zákazníků, rozsah a stabilitu sítě dodavatelů a odběratelů atd.*“ (In Macek, J. K právním prostředkům ochrany proti jednání nekalé soutěže. Obchodní právo, 1993, str. 17). Žalovaná se v průběhu tohoto řízení snažila (dobrou) pověst žalobkyně zpochybnit s tím, že své tvrzení o absenci pověsti žalobkyně prokazovala printscreeny internetových článků popisujících výsledky testů spotřebitelské spokojenosti, žebříčky kvality aerolinek aj., které z pohledu žalované mají osvědčit, že žalobkyně se dlouhodobě ve vztahu ke cestujícím nechová systémově přívětivě. Soud je přesvědčen o tom, že je velmi náročným úkolem vypořádat se s požadavkem intenzity (když internetové zprávy o nespokojených cestujících s kvalitou poskytovaných služeb v blíže neupřesněných testech, u nichž není zřejmé, jaké byly parametry hodnocení, kdo test prováděl, na jakém vzorku osob aj.) nejsou z pohledu soudu validním důkazem o nespokojenosti podstatné části klientely žalobkyně s jejím fungováním a přístupem. Žalobkyně je totiž skutečně velkou nadnárodní korporací, aerolinkou světového významu, realizující zásadní objem přepravených osob, přičemž prokázat systémová pochybení žalobkyně mající zásadní význam pro úvahu o absenci pověsti, je těžké. Soud nicméně v tomto směru uzavírá, že žalovaná neprokázala, že by žalobkyně pověst, která jí svědčí od jejího založení, za doby svého působení ztratila. Objem jí přepravených osob je stále vysoký, z předkládaných důkazních prostředků ztráta pověsti žalobkyně neplyne. Nespokojenost části zákazníků s kvalitou poskytovaných služeb však ze své podstaty důvodem pro dovození ztráty pověsti žalobkyně nepostačuje. U každé právnické osoby v průběhu její existence, zvláště pokud jde o společnost velikosti žalobkyně a tato se zabývá poskytováním služeb nízkonákladové letecké přepravy, se nějaká pochybení vyskytnou. Bylo by naivní myslet si, že fungování takto velké společnosti může být zcela bez pochybení ve všech směrech. Nelze tedy říci, že by žalobkyně neměla pověst, kterou by bylo na místě v tomto řízení chránit, avšak současně nelze říci, že by se žalobkyně těšila uznání ze strany svých konkurentů či cestujících či odborné veřejnosti.
44. Žalobkyně se žalobou domáhala, aby soud uložil žalované vedle zdržení se dalších vyjádření, aby se žalovaná za obsah tiskové zprávy omluvila jednak zveřejněním omluvy na internetových stránkách www.e15.cz, v úvodu webové stránky www.e15.cz a dále na přední straně tištěné verze deníku E15; současně se domáhala zaslání omluvného dopisu. Soud pečlivě zvážil okolnosti daného případu, zejména pak postavení obou subjektů, intenzitu zásahu, a dospěl přitom k závěru, že je na místě nejen konstatování porušení práv žalobkyně, ale i odčinění následků jednání žalovaného, a to primárně v podobě omluvy zveřejněné na internetových stránkách [e15.cz](http://www.e15.cz), a to v úvodu uvedené webové stránky. Podstatou této úvahy bylo, aby se omluva dostala do dispozice v ideálním případě stejnému okruhu unikátních čtenářů online verze deníku E15. Uveřejnění omluvy v úvodu uvedené webové stránky zajistí právě to, že čtenář bude s omluvou konfrontován; ideální dobou pro délku uveřejnění omluvy soud vyhodnotil na 15 dnů (delší doba by již podle názoru soudu nijak nepřispěla k informování většího počtu osob, které stránky www.e15.cz sledují, když lez očekávat, že čtenář tohoto online magazínu si alespoň jednou za 15 dnů stránky otevře). Jednorázové vytištění omluvy v tištěné verzi deníku navrhováno nebylo a soud ji ani za důvodnou nepovažuje. Důvodným je nicméně omluvný dopis, který by měla žalovaná zaslat do dispozice zástupce žalobkyně, a to z důvodu, že po uplynutí 15 dnů, po které omluva bude uveřejněna na webu [e15.cz](http://www.e15.cz), by již žalobkyně neměla rukou ničeho. Pro účely viditelnosti zprávy pak soud konkretizoval velikost písma, a to 11; font písma, necht' zvolí sama žalovaná podle fontu písma, v němž jsou vedeny internetové stránky [e15.cz](http://www.e15.cz), avšak mělo by tak být černým písmem na bílém podkladu. V této souvislosti je na místě poznamenat (zejm. pro účely případného výkonu rozhodnutí), že nadále je nezbytné, aby šlo o omluvu čitelnou, tzn. barva písma

a podkladu musí být zřetelně kontrastní. Text omluvy je pak odrazem výsledku dokazování v této právní věci, tj. že oba výroky Olivera Dlouhého by se již neměly do mediálního prostoru dostat; v prvním případě z důvodu sice pravdivého skutkového tvrzení, avšak sděleného difamačním způsobem, v druhém případě v důsledku nikoli fair kritiky jednání žalobkyně.

45. Z popsaných důvodů pak soud dále nepovažoval žalobu důvodnou v rozsahu, v níž se žalobkyně domáhala zveřejnění omluvy specifikované ve výroku II. tohoto rozsudku v tištěné podobě na přední straně deníku E15 a na webové stránce www.kiwi.com provozované žalovanou po dobu 30 dnů.
46. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 3 ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně byla úspěšná v podstatné části sporu, tj. v požadavku na zdržení se, zveřejnění omluvy na webové stránce www.e15.cz a zaslání omluvy formou dopisu. Z tohoto pohledu pak soud dospěl k závěru, že je místě přiznat jí plnou náhradu nákladů tohoto řízení.

Soud proto k rukám jejího zástupce přiznal na náhradě nákladů řízení celkem částku 80 573,53 Kč. Do ní zahrnul jednak vynaložený soudní poplatek ve výši 6 000 Kč, odměnu za zastoupení žalobkyně za 15 úkonů právní služby po 2 500 Kč (srov. § 9 odst. 3 písm. d) AT), tj. 37 500 Kč, spočívajících v převzetí věci, sepisu předžalobní výzvy ze dne 11. 6. 2021, sepisu žaloby ze dne 21. 6. 2021, písemných vyjádření ze dne 11. 10. 2021, ze dne 29. 7. 2022, ze dne 27. 10. 2022, ze dne 16. 1. 2023, ze dne 14. 4. 2023 a za účasti na jednáních, která se ve věci uskutečnila ve dnech 16. 6. 2022, 1. 11. 2022, 19. 1. 2023 a 25. 4. 2023, přičemž každé z jednání přesáhlo dvě započaté hodiny vyjma jednání dne 25. 4. 2023. Za jednání přesahující dvě započaté hodiny byla přiznána odměna za dva úkony právní služby. Zástupce žalobkyně dále požadoval hotové výdaje spočívající v cestovním osobním automobilem Citroen C4 Picasso, reg. zn. 8AS 4107 na trase ze sídla advokátní kanceláře zástupce žalobkyně k budově soudu a zpět, tj. na trase v délce 205,4 km jednosměrně při délce trasy 1:55 hodin (údaje ze serveru www.mapy.cz). Z velkého technického průkazu vozidla bylo zjištěno, že jeho průměrná spotřeba je 4 l nafty/100km a z vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 116/2022 Sb. a č. 237/2022 Sb. vyplývá amortizace 4,7, a průměrná cena nafty 47,10 Kč (údaje významné u jednání konaných ve dnech 16. 6. 2022 a 1. 11. 2022), z vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 467/2022 Sb. a č. 85/2023 Sb. vyplývá amortizace 5,2 a průměrná cena nafty 44,10 Kč (údaje významné pro jednání konaná ve dnech 19. 1. 2023 a 25. 4. 2023). Cestovné na celkem tři soudní jednání proto činí 11 131,02 Kč. Zástupce žalobkyně dále požadoval náhradu za ztrátu času na cestě, tj. 100 Kč za každou započatou půlhodinu ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem s ohledem na délku cesty celkem 32 půlhodin odpovídající náhradě ve výši 3200 Kč. V neposlední řadě žalobkyně požádal o nahrazení výdajů na zpracování notářského zápisu notářky JUDr. Lucie Vaňkové č. NZ 25/2023 ve výši 5 300 Kč, které žalobkyně vynaložila, což se z připojené faktury uvedené notářky podává. Vzhledem k tomu, zástupce žalobkyně je plátcem DPH, byla mu přiznána rovněž náhrada DPH ve výši 12 941,52 Kč. Tyto náklady představují podle názoru soudu potřebně a účelně vynaložené prostředky k uplatnění práva žalobkyně v tomto soudním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních.

Brno 25. dubna 2023

Mgr. Klára Vašáková v. r.
samosoudkyně